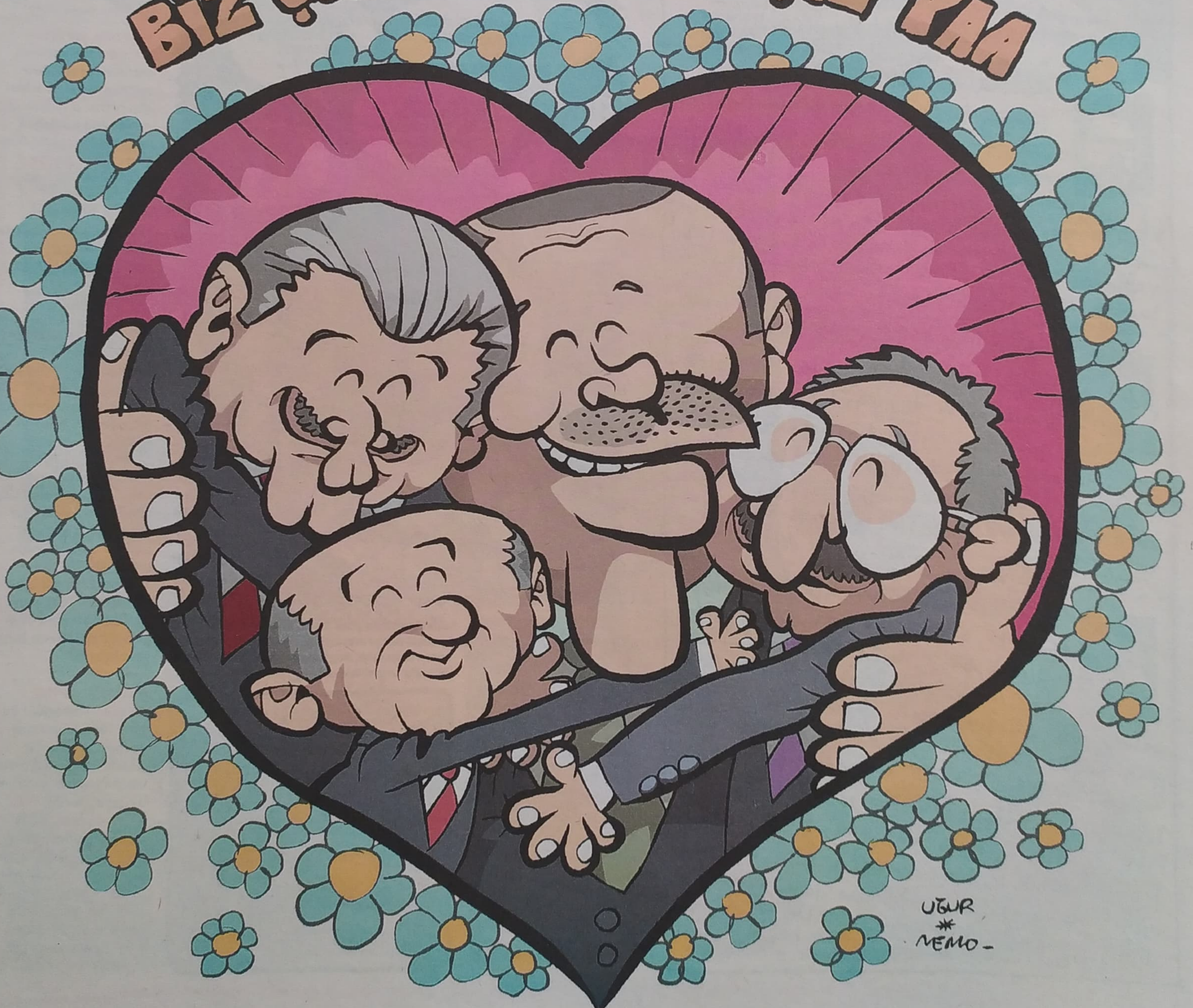
UYKUSUZ

11 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2016/33 No: 467
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.
ISSN 1307-7619

FETO OLMADAN BİZ ÇOK TATLIŞMIŞIZ YAA

Vatandaşa Sorduk: ŞANGAY BEŞLİSİ

Vurdaner TAMTEŞEKKÜLLÜYELİLER (32):

Şengen Vizesi denen i*neden zaten
senelerdir çekiyoruz, bi de şangay beşlisi
çıkarmayın olm başımıza... Hepsinin amk..
Bi şengen vizesi için, kemal kılıçdaroğlu gibi
belge toplamaktan işimizi gücümüzü yapamaz
oluyoruz... İ*neler tapu istiyo lan... Bütün tapular
ağaoğlunda ülkede, adamlara anlatamazsın..
Ekonomisi, nüfusu bizim onda birimiz olan ülkeler
"Aaa, ya bizim ülkeye göçersen" diye ağız burun
Dal-
büküyolar... Muz Cumhuriyeti mi lan bura? Dal-
büküyolar... Sarışın seviyoruz diye vatanı terk
ya**aklar... Sarışın seviyoruz diye vatanı terk
edecek halimiz yok... "Karşıdan karşıya geçerken
arabalar muhakkak durup yol veriyo" diyolar..
Belki yanımda karımla geçecem karşıya.. Ne du-
ruyosun olm.. Neyin peşindesin.. Sen durup izlerken
biz önünden manken gibi geçit mi yapacaz.. Ya
g*tümüze bakarsan? Devam et! Bizi Şengül hamamı
paklar..

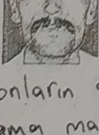
Kimbullah DURBİR (26):

Şangay beşlisi atın g*tüdür..., Hani
vatanımız bir at başı gibi asyadan
avrupaya uzanıyor ya, işte o atın
sırtı, g*tü bu şangay Beşlisidir.. Pe-
ki atın g*tü uzak asyada sağa sola kıprarken, ka-
fa ne yapmaktadır.. Kafa daha ileri gidememektedir
ve anca uzattığı diliyle oradan biraz nasibini ya-
lamaya çalışmaktadır... tamam mı...

Hayko ÇIKIMOYFİNAYNE (28):

La olm, madem şangay beşlisine
katılacaktık da, Oğuzlar dağı niye eritti,
çin seddini niye yaptılar, malazgirti, istan-
bulu, viyanası, çanakkalesi, kırımı.... Derdimiz ney-
di lan... Kalsaydık orda... Biz bu işe kalkıştığı-
mızda daha geri vites icat olmamış mıydı?..
Verin ileri olm... Ver ileri... AL! AL!

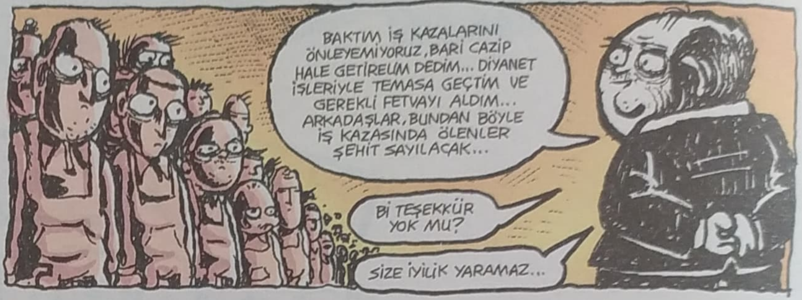

İnfinitir ZALİMOYNARVAYBAŞIMHEY (36):

Nasıl ki, adamın biri şirket kurar, sonra
o şirket büyür, büyür ve adamın elinden
çıkar.. Artık başkalarının şirketidir.. Hatta
onların da elinden çıkar... Başka sahipleri olur
ama marka sürekli büyür... İşte "Roma" da
öyledir... Medeniyetlerin başıdır.. Son yönetici-
leri de bizleriz... Bayrağımız roma, müziği-
miz roma... Skym A.B.sini, Beşlisini...
Roma olmak az şey mi usta...: Hiç bir üst
akıl, roma'nın kadim aklından daha kudretli
değildir... Feto projesine amerika az para
yatırmamıştır... Hepsi g*te kaçtı... 50
sene birader..

UYKUSUZ

Yılbaşından bu yana denetimsizlik ve kâr hırsı yüzünden iş kazalarında öldürülen işçilerin sayısı 1049'a ulaştı.

Amerika'dan istediğini elde edemeyen Tayyip Erdoğan apar topar daha önce "Suriye'de ne işi var!" diye çıkıştığı Rusya'ya gitti.

Askeri birliklerin şehir dışına taşınması kararı, şehir içindeki askeri arazilere göz diken müteahhitlerin ağzını sulandırdı. Heyecanına hâkim olamayan Ali Ağaoğlu Levent'teki askeri araziye talip oldu bile.

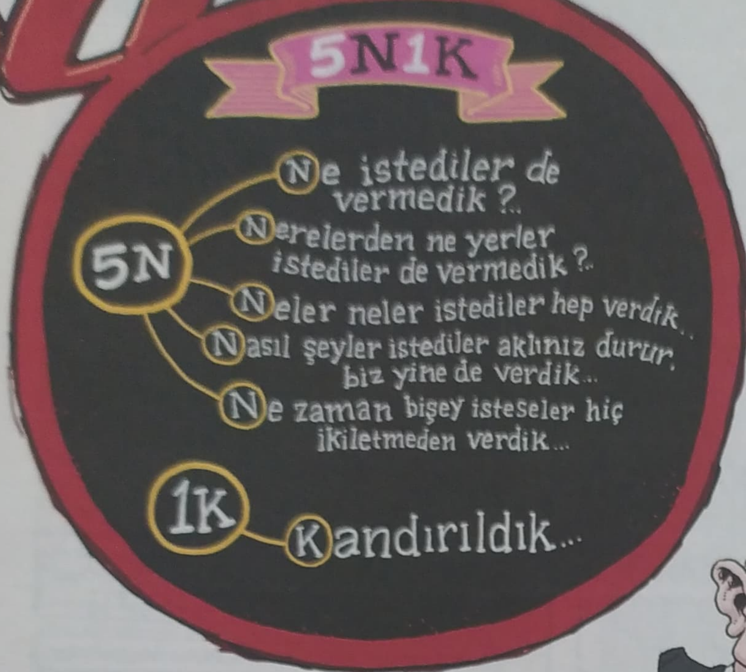
N.S.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

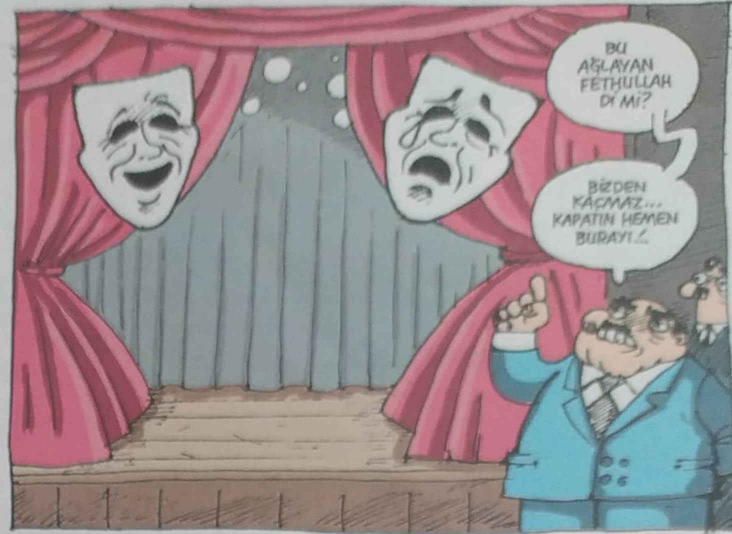
Normal şartlar altında şehirlerin en merkezi yerlerindeki tek yeşil alanların askeri alan olması o şehirlerin yöneticileri için büyük bir utanç kaynağıdır. Ama **Yeni Türkiye'de** şehirlerin en merkezi yerlerindeki yeşil alanların askeri alan olması, başarısız bir darbe girişiminden sonra arsız müteahhitlerin salyalarını akıtacak bir rant kaynağı.

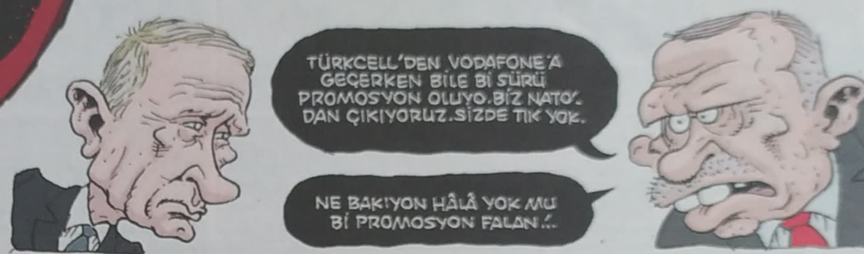
Yine **normal şartlar altında** gündeme geldiği ilk andan itibaren bu yeşil alanların yeşil alan kalacağı konusunda halka söz veren bir iktidarın en yanaşma müteahhitlerinden biri, hiç çekinmeden bu arazilerin en değerlisine talip oluyorsa, o iktidar eğer halka verdiği sözünde ciddiyse o müteahhitin biletini keser. **Yeni Türkiye'de** müteahhitin kesilen biletle en fazla atlı karıncaya binip geleceği konusunda bahse girebilirsiniz.

Normal şartlar altında yılbaşından bu yana 1000'in üzerinde insanın zamansız bir şekilde hayatını kaybettiği ülkede yolunda gitmeyen bir şeyler vardır. **Yeni Türkiye'de** "işlerin" yolunda gitmesi demek darbe girişiminde hayatını kaybedenlerin dört katı insanın henüz yılın ortasında fabrikalarda, atölyelerde, tershanelerde ölmesi demektir.

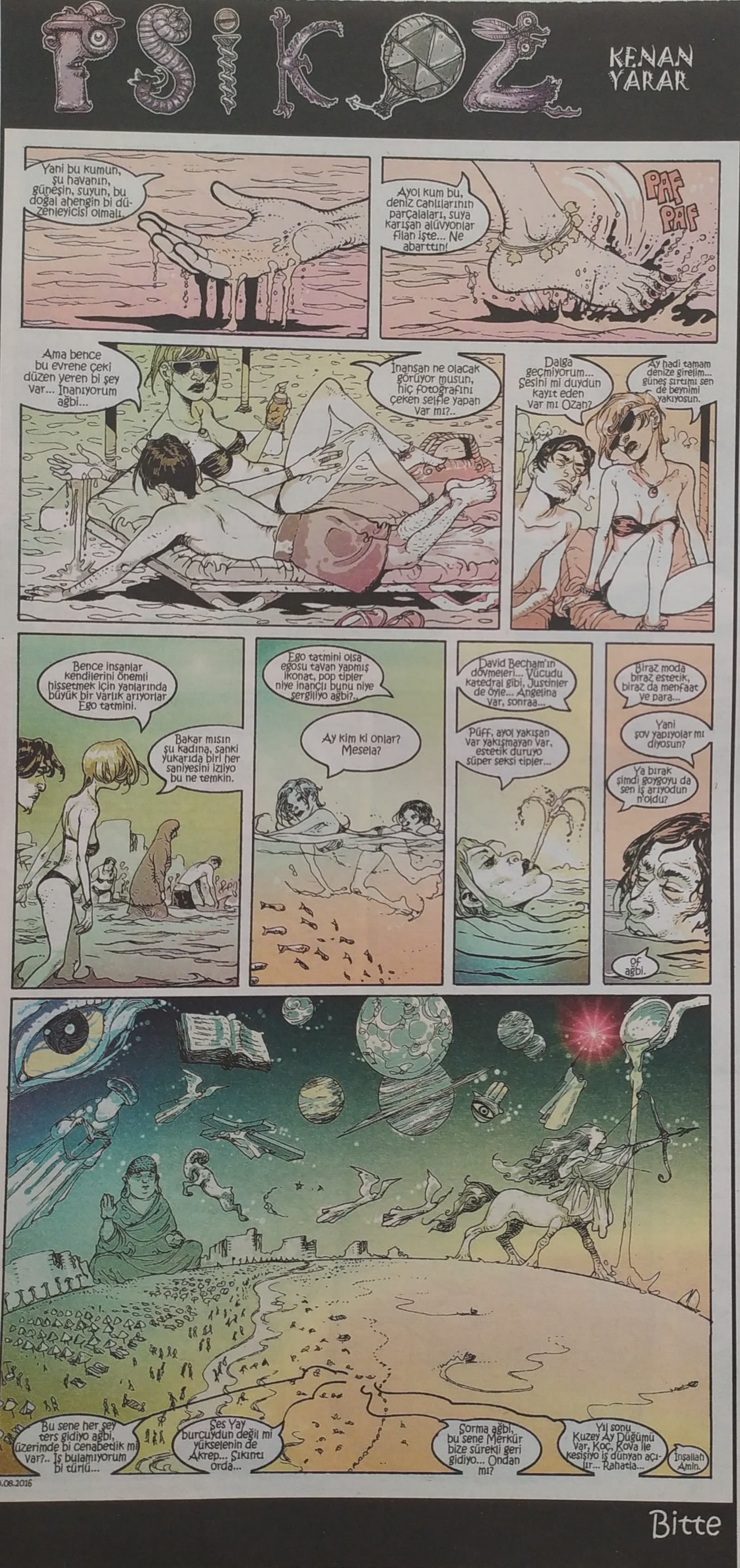

Genco Erkal'ın Dostlar Tiyatrosu'nun sahnelediği tiyatro oyunu, OHAL gerekçesiyle yasaklandı. Dostlar Tiyatrosu, en son 35 yıl önce 12 Eylül döneminde yasaklanmıştı.

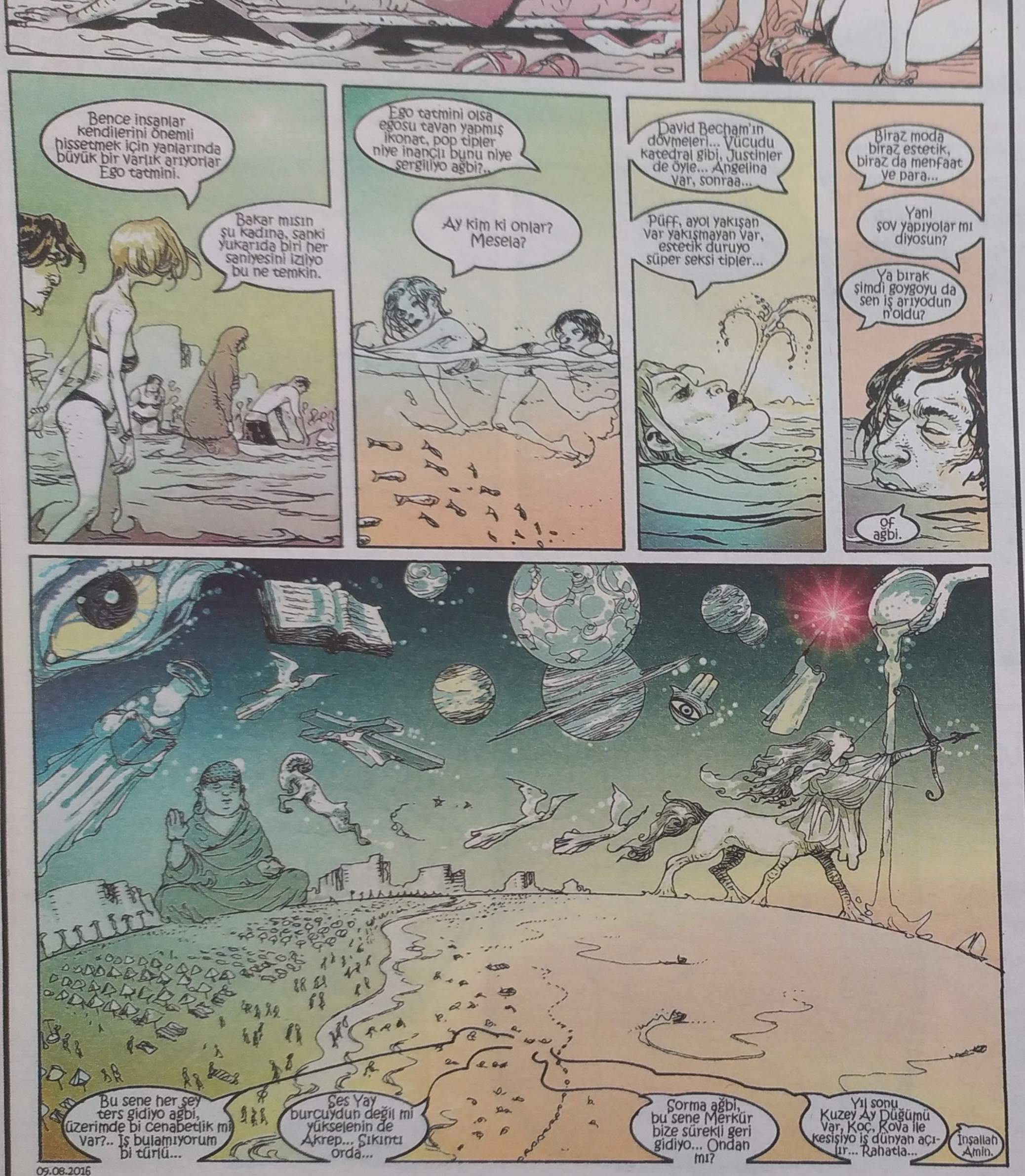

Psikoz
KENAN YARAR
Yani bu kumun, şu havanın, güneşin, suyun, bu doğal ahengin bi düzenleyicisi olmalı.
Ayol kum bu, deniz canlılarının parçalaları, suya karışan alüvyonlar filan işte... Ne abarttın!
PAF PAF
Ama bence bu evrene çeki düzen yeren bi şey var... İnanıyorum ağbi...
İnansan ne olacak görüyor musun, hiç fotografını çeken selfie yapan var mı?..
Dalga geçmiyorum... Sesini mi duydun kayıt eden var mı Ozan?
Ay hadi tamam denize girelim... güneş sırtımı sen de beynimi yakıyosun.
Bence insanlar kendilerini önemli hissetmek için yanlarında büyük bir varlık arıyorlar Ego tatmini.
Bakar mısın şu kadına, sanki yukarıda biri her saniyesini izliyo bu ne temkin.
Ego tatmini olsa egosu tavan yapmış ikonat, pop tipler niye inançlı bunu niye sergiliyo ağbi?..
Ay kim ki onlar? Mesela?
David Becham'ın dövmeleri... Vücudu katedral gibi. Justinler de öyle... Angelina var, sonraa...
Püff, ayol yakışan var yakışmayan var, estetik duruyo süper seksi tipler...
Biraz moda biraz estetik, biraz da menfaat ve para...
Yani şov yapıyolar mı diyosun?
Ya bırak şimdi goygoyu da sen iş arıyodun n'oldu?
Of ağbi.
Bu sene her şey ters gidiyo ağbi, üzerimde bi cenabetlik mi var?.. İş bulamıyorum bi türlü...
Ses Yay burcuydun değil mi yükselenin de Akrep... Sıkıntı orda...
Sorma ağbi, bu sene Merkür bize sürekli geri gidiyo... Ondan mı?
Yıl sonu Kuzey Ay Düğümü var, Koç, Kova ile kesişiyo iş dünyan açılır... Rahatla...
İnşallah Amin.
09.08.2016
Bitte

nisanhakan
SENİ BUGÜN DE Bİ KADINLA GÖRMEMİŞLER...
YA SUS!
G.TÜN BAŞIN AYRI OYNUYO AMA YİNE BANA KALDIN NAABEER!..
NASIL BU HALE GELDİK!?
Ne çok paranız, ne havalı hayatlarınız var ulan şerefsizler!..
Abi instagrama bağırmanın bi faydası yok...
Biraz feysbuka bakiyim.. OH LAN neyseki bütün ilkokul arkadaşlarım sürünüyor hala...
Ha şöyle..
BETER OLUN!..
Haydaa...
ALPER KEDİYE BİŞEY OLDU ALPER KIMILDAMIYO!..
Uyuyorum ulan u-yu-yo-rum!..
Uyurken dürtüp dürtüp korkuyo ya!..
ÖNCE
SONRA
ÇÜNKÜ
Az evvel çıktı olm herif...
ARKANDA AYI VAR!.
NE DİYOSUN?!
SEKS SİZİN İÇİN BİR TABU MU?
TABU ki..
EN İYİSİ Bİ SÜRE HABERLERE FALAN BAKMAMAK..
EVET ABİ BEN EVDEN DE ÇIKMIYCAM...
NOLUYO OLM DIŞARDA?!
ABİ ARADA BİRAZ BAKSAYDIN KEŞKE ŞİMDİ NASIL ANLATAYIM?..
DEH!
Ciuv ciuv!

PSIKOZ
KENAN YARAR
Yani bu kumun, şu havanın, güneşin, suyun, bu doğal ahengin bi düzenleyicisi olmalı.
Ayol kum bu, deniz canlılarının parçalaları, suya karışan alüvyonlar filan işte... Ne abarttın!
PAF PAF
Ama bence bu evrene çeki düzen yeren bi şey var... İnanıyorum ağbi...
İnansan ne olacak görüyor musun, hiç fotoğrafını çeken selfie yapan var mı?..
Dalga geçmiyorum... Sesini mi duydun kayıt eden var mı Ozan?
Ay hadi tamam denize girelim... güneş sırtımı sen de beynimi yakıyosun.
Bence insanlar kendilerini önemli hissetmek için yanlarında büyük bir varlık arıyorlar Ego tatmini.
Bakar mısın şu kadına, sanki yukarıda biri her saniyesini izliyo bu ne temkin.
Ego tatmini olsa egosu tavan yapmış ikonat, pop tipler niye inançlı bunu niye sergiliyo ağbi?..
Ay kim ki onlar? Mesela?
David Becham'ın dövmeleri... Vücudu katedral gibi, Justinler de öyle... Angelina var, sonraa...
Püff, ayol yakışan var yakışmayan var, estetik duruyo süper seksi tipler...
Biraz moda biraz estetik, biraz da menfaat ve para...
Yani şov yapıyolar mı diyosun?
Ya bırak şimdi goygoyu da sen iş arıyodun n'oldu?
of

nisanhakan
SENİ BUGÜN DE Bİ KADINLA GÖRMEMİŞLER...
YA SUS!
G.TÜN BAŞIN AYRI OYNUYO AMA YİNE BANA KALDIN NAABEER!..
NASIL BU HALE GELDİK!!
Ne çok paranız, ne havalı hayatlarınız var ulan şerefsizler!..
Abi instagrama bağırmanın bi faydası yok...
Biraz feysbuka bakiyim.. OH LAN neyseki bütün ilkokul arkadaşlarım sürünüyor hala...
Ha şöyle..
BETER OLUN!..
Haydaa...
ALPER KEDİYE BİŞEY OLDU ALPER KIMILDAMIYO!..
Uyuyorum ulan u-yu-yo-rum!..
Uyurken dürtüp dürtüp korkuyo ya!..
ÖNCE
SONRA
ÇÜNKÜ
Az evvel çıktı olm herif...
ARKANDA AYI VAR!..
SEKS SİZİN İÇİN BİR TABU MU?

Bence insanlar kendilerini önemli hissetmek için yanlarında büyük bir varlık arıyorlar Ego tatmini.
Bakar mısın şu kadına, sanki yukarıda biri her saniyesini izliyo bu ne temkin.
Ego tatmini olsa egosu tavan yapmış ikonat, pop tipler niye inançlı bunu niye sergiliyo abi?..
Ay kim ki onlar? Mesela?
David Becham'ın dövmeleri... Vücudu katedral gibi, Justinler de öyle... Angelina var, sonraa...
Püff, ayol yakışan var yakışmayan var, estetik duruyo süper seksi tipler...
Biraz moda biraz estetik, biraz da menfaat ve para...
Yani şov yapıyolar mı diyosun?
Ya bırak şimdi goygoyu da sen iş arıyodun n'oldu?
Of agbi.
Bu sene her şey ters gidiyo agbi, üzerimde bi cenabetlik mi var?.. İş bulamıyorum bi türlü...
Ses Yay burcuydun değil mi yükselenin de Akrep... Sıkıntı orda...
Sorma ağbi, bu sene Merkür bize sürekli geri gidiyo... Ondan mı?
Yıl sonu Kuzey Ay Düğümü var, Koç, Rova ile kesişiyo iş dünyan açılır... Rahatla...
İnşallah Amin.
09.08.2016

ALPER KEDİYE BİŞEY OLDU ALPER KIMILDAMIYO!..
Uyuyorum ulan u-yu-yo-rum!..
Uyurken dürtüp dürtüp korkuyo ya!..
ÖNCE
SONRA
ÇÜNKÜ
Az evvel çıktı olm herif...
ARKANDA AYI VAR!.
NE DİYO-SUN?!.
SEKS SİZİN İÇİN BİR TABU MU?.
TABU Kİ..
EN İYİSİ Bİ SÜRE HABER-LERE FALAN BAKMAMAK..
EVET ABİ BEN EVDEN DE ÇIKMIY-CAM...
NOLUYO OLM DIŞARDA?!.
ABİ ARADA BİRAZ BAKSAYDIN KEŞKE ŞİMDİ NASIL ANLATAYIM?..
DEH!.
Ciuv ciuv!.

Bitte

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Resmen geçenlerde berberime zam yapmaya karar verdim. Benim önceki berberim Koşuyolu'ndaydı. Haftada bir gider, özellikle de oyun önceleri hiç sekmezdi, hiç sevmiyorum, saç olayını hiç sevmiyorum, neyse, gider, saçlarımı makineyle sıfıra vurdurturdum. Turdum. Urdum. Murdum. Murdum eriği. Bir gün bir şey dikkatimi çekti. Benim olayım çok basit bir olay. Makineyi kafamda gezdiriyor, oldu da bitti maşallah. Tamam yine vardır incelikleri ama yani şey değil. "Ney değil?" "Şey değil işte." Sonra bir gün yine gittim berberime. Benden önce birini almış, onunla ilgileniyor. Dev saçı var çocuğun. Bir saat uğraştı çocuğun saçıyla, kesmesi, şekil vermesi, fönüne kadar. Büyülenmiş gibi izliyorum olayları. Sıra para meselesine geldi, ağzım açık kaldı. Yirmi lira aldı çocuktan. Benden de yirmi lira alıyor. Hizmet olarak arada beş kat on kat bir fark var, fiyat aynı. Hiçbir şey demedim o gün ama berberim bir şeylere moralimin bozulduğunu anladı. Sanki o günün son günümüz olduğunu biliyor gibiydi beni tıraş ederken. Son kez vurdu makineye kafamı. "Yıkayayım mı kafanı" dedi, dedim "yıkama." Son kez çıktım o berberden. Kendimi hep kandırılmış hissettim. "Vay be" dedim, "vay be". Daha sonra kendime berber aramaya koyuldum. Çengelköy'de Erol ağabeyin çay evinin yanındaki Şenol Berber'in Şenol ağabeyine dedim ki, "Şenol ağabey" dedim, "sen" dedim "benim saçı kaça kesersin, bak delikanlı gibi şeyap." Baktı şöyle bir, "on beşe keserim" dedi. Dedim "on beş çok, ben sana on veririm." "Senin canın sağ olsun" dedi ve biz gün on'a anlaştık. Zaten sürekli bisikletimle gittiğim bir yer. Çaycım orada, berberim de neden orada olmasın idi. Sonunda mutlu bir insan olmuştum. Her hafta Şenol berberime kafamı teslim ediyor, cillop gibi tertemiz geri alıyordum. Muhabbeti de şahane. Bir de on lira. Bir insan daha ne ister. Geçenlerde kendisine zam yapmaya karar verdim. On ne lan on beş olsun bari dedim kendi içimde. Güzelce tıraşladı yine beni. "Şenol ağabey" dedim, "sana zam yapmaya karar verdim, artık on değil on beş vereceğim sana, yalnız şimdi yine on vereceğim, bir dahakine on beş vereceğim" dedim. Ben de ne pisim. "Senin canın sağ olsun" dedi. Başka da bir şey bilmiyor, "senin canın sağ olsun." Sağ olsun tabii. Sağ mı olmasın Allah korusun. Tövbe tövbe. Durumlar böyle. Mutluyum. Bu arada Koşuyolu'ndaki berber artık otuz alıyormuş.

æ Hazar bebeği anlamıyorum. Sürekli böyle bir elleri kolları hareket halinde. Sürekli bir yere gitmeye çalışıyor ama gidemiyor da. İşte ben bunu anlamıyorum. Ben olsam mesela, bakarım bir yere gidemiyorum, mücadeleyi bırakırım, hiç hareket etmem. "Otuz günlüğüm, çabam nafile" derim, durdururum öyle. Bir yandan da takdir de etmiyor değilim. Hırslı bir tip, yenilgiyi asla kabul etmiyor. Asla.

æ Bu arada Venüs'le Çiko, Hazar'dan resmen korkuyorlar. Anlam veremiyorlar bence. Biraz önce bahsettiğim şey işte. Hiçbir yere gitmeyen, ama sürekli hareket eden bir şey. Sen olsan korkmaz mısın. Çiçek gibi düşün. Bir yere gitmiyor ama kımıl kımıl, ağlamaz mısın. Hazar'a asla yanaşmıyorlar. Bazen de düşünüyorum, Hazar bence çok şanslı. Kedilerle kuşlarla balıklarla büyüyecek. Bence çok şanslı.

æ Hazar'ı bazen de lavaboda yıkıyoruz, o çok zevkli oluyor işte.

æ Dereotu'nu sevmiyorum.

æ Biraz önce o arkadaşla karşılaştım. Çok devasa büyük elli o arkadaşla. Yıllardır görmüyordum, Kadıköy İskelesi'nde vapur beklerken çıktı karşıma. Dergiye Kabataş'tan değil de son anda Karaköy'den gitmeye karar verdiğim için dev pişman oldum. Yanlış anlaşılma olmasın, süpersonik bir arkadaş, iyi bir ailenin çocuğu, fakat o elleri. Tanrım bir açık hava tiyatrosu kadar büyük elleri. Belki on yıldır görmüyordum kendisini, taşınmış zaten, Urla'ya yerleşmiş, ne de iyi etmiş, o kadar iyi etmiş ki gitmekle, biraz da Urla çeksin o koskocaman ellerin dertlerini. Hemen de tanıdı beni. Hemen de ya. Önce sağ elini uzattı, benden karşılık bulamadı, sonra sol elini uzattı, sırt sıvazlamalı selamlamaya yönlendirdim kendisini kabul etti. Büyük el kadar rahatsızlık verici bir şey yok. Ölmek istiyor insan. Daha sonra başladı anlatmaya. Fakat her şeyi elleriyle anlatıyor. Ellerini sanki ağzıma sokmak istiyor. Kusacak gibi oldum. Tam kusacağım artık, kapı açıldı. Vapura doğru bir hareketlenme başladı. Benimle birlikte geliyor. Eller benimle birlikte geliyor. Bir anlık bir manevrayla, "ben köşemi yazacağım şurada" diyerek kendisinden ayrılmak istediğimi bence bir şekilde belirtmiş oldum kendisine. Elini uzattı yine. Görmezden geldim, farklı yönlere doğru ayrıldık. Ben şu anda köşemi yazıyorum fakat elleri de hissediyorum. Bir yerden çıkıp bana bir şey yapacaklarmış gibi geliyor. Allaam çok korkuyorum.

æ Araba sahibi olmak biraz saçma bir şey bence. Alışmak çok zor. Hayatımda ilk kez bir eşyamı dışarıda bırakıyorum. Bir insan böyle bir şeye nasıl alışabilir. Çok saçma bence.

æ İnsan biriktiren insan'da bir sinsilik var ama tam çözemedim.

æ Bilemezsin, oynayamadığın futbol, çalamadığın gitar, bir bakmışsın bir gün hayatını kurtarmış. Bilemezsin.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Devamı 7. sayfada

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Resmen geçenlerde berberime zam yapmaya karar verdim. Benim önceki berberim Koşuyolu'ndaydı. Haftada bir gider, özellikle de oyun önceleri hiç sekmezdi, hiç sevmiyorum, saç olayını hiç sevmiyorum, neyse, gider, saçlarımı makineyle sıfıra vurdurturdum. Turdum. Urdum. Murdum. Murdum eriği. Bir gün bir şey dikkatimi çekti. Benim olayım çok basit bir olay. Makineyi kafamda gezdiriyor, oldu da bitti maşallah. Tamam yine vardır incelikleri ama yani şey değil. "Ney değil?" "Şey değil işte." Sonra bir gün yine gittim berberime. Benden önce birini almış, onunla ilgileniyor. Dev saçı var çocuğun. Bir saat uğraştı çocuğun saçıyla, kesmesi, şekil vermesi, fönüne kadar. Büyülenmiş gibi izliyorum olayları. Sıra para meselesine geldi, ağzım açık kaldı. Yirmi lira aldı çocuktan. Benden de yirmi lira alıyor. Hizmet olarak arada beş kat on kat bir fark var, fiyat aynı. Hiçbir şey demedim o gün ama berberim bir şeylere moralimin bozulduğunu anladı. Sanki o günün son günümüz olduğunu biliyor gibiydi beni tıraş ederken. Son kez vurdu makineye kafamı. "Yıkayayım mı kafanı" dedi, dedim "yıkama." Son kez çıktım o berberden. Kendimi hep kandırılmış hissettim. "Vay be" dedim, "vay be". Daha sonra kendime berber aramaya koyuldum. Çengelköy'de Erol ağabeyin çay evinin yanındaki Şenol Berber'in Şenol ağabeyine dedim ki, "Şenol ağabey" dedim, "sen" dedim "benim saçı kaça kesersin, bak delikanlı gibi şeyap." Baktı şöyle bir, "on beşe keserim" dedi. Dedim "on beş çok, ben sana on veririm." "Senin canın sağ olsun" dedi ve biz gün on'a anlaştık. Zaten sürekli bisikletimle gittiğim bir yer. Çaycım orada, berberim de neden orada olmasın idi. Sonunda mutlu bir insan olmuştum. Her hafta Şenol berberime kafamı teslim ediyor, cillop gibi tertemiz geri alıyordum. Muhabbeti de şahane. Bir de on lira. Bir insan daha ne ister. Geçenlerde kendisine zam yapmaya karar verdim. On ne lan on beş olsun bari dedim kendi içimde. Güzelce tıraşladı yine beni. "Şenol ağabey" dedim, "sana zam yapmaya karar verdim, artık on değil on beş vereceğim sana, yalnız şimdi yine on vereceğim, bir dahakine on beş vereceğim" dedim. Ben de ne pisim. "Senin canın sağ olsun" dedi. Başka da bir şey bilmiyor, "senin canın sağ olsun." Sağ olsun tabii. Sağ mı olmasın Allah korusun. Tövbe tövbe. Durumlar böyle. Mutluyum. Bu arada Koşuyolu'ndaki berber artık otuz alıyormuş.

æ Hazar bebeği anlamıyorum. Sürekli böyle bir elleri kolları hareket halinde. Sürekli bir yere gitmeye çalışıyor ama gidemiyor da. İşte ben bunu anlamıyorum. Ben olsam mesela, bakarım bir yere gidemiyorum, mücadeleyi bırakırım, hiç hareket etmem. "Otuz günlüğüm, çabam nafile" derim, durdururum öyle. Bir yandan da takdir de etmiyor değilim. Hırslı bir tip, yenilgiyi asla kabul etmiyor. Asla.

æ Bu arada Venüs'le Çiko, Hazar'dan resmen korkuyorlar. Anlam veremiyorlar bence. Biraz önce bahsettiğim şey işte. Hiçbir yere gitmeyen, ama sürekli hareket eden bir şey. Sen olsan korkmaz mısın. Çiçek gibi düşün. Bir yere gitmiyor ama kımıl kımıl, ağlamaz mısın.

Çaycım orada, berberim de neden orada olmasın idi. Sonunda mutlu bir insan olmuştum. Her hafta Şenol berberime kafamı teslim ediyor, cillop gibi tertemiz geri alıyordum. Muhabbeti de şahane. Bir de on lira. Bir insan daha ne ister. Geçenlerde kendisine zam yapmaya karar verdim. On ne lan on beş olsun bari dedim kendi içimde. Güzelce tıraşladı yine beni. "Şenol ağabey" dedim, "sana zam yapmaya karar verdim, artık on değil on beş vereceğim sana, yalnız şimdi yine on vereceğim, bir dahakine on beş vereceğim" dedim. Ben de ne pisim. "Senin canın sağ olsun" dedi. Başka da bir şey bilmiyor, "senin canın sağ olsun." Sağ olsun tabii. Sağ mı olmasın Allah korusun. Tövbe tövbe. Durumlar böyle. Mutluyum. Bu arada Koşuyolu'ndaki berber artık otuz alıyormuş.

æ Hazar bebeği anlamıyorum. Sürekli böyle bir elleri kolları hareket halinde. Sürekli bir yere gitmeye çalışıyor ama gidemiyor da. İşte ben bunu anlamıyorum. Ben olsam mesela, bakarım bir yere gidemiyorum, mücadeleyi bırakırım, hiç hareket etmem. "Otuz günlüğüm, çabam nafile" derim, dururdururum öyle. Bir yandan da takdir de etmiyor değilim. Hırslı bir tip, yenilgiyi asla kabul etmiyor. Asla.

æ Bu arada Venüs'le Çiko, Hazar'dan resmen korkuyorlar. Anlam veremiyorlar bence. Biraz önce bahsettiğim şey işte. Hiçbir yere gitmeyen, ama sürekli hareket eden bir şey. Sen olsan korkmaz mısın. Çiçek gibi düşün. Bir yere gitmiyor ama kımıl kımıl, ağlamaz mısın. Hazar'a asla yanaşmıyorlar. Bazen de düşünüyorum, Hazar bence çok şanslı. Kedilerle kuşlarla balıklarla büyüyecek. Bence çok şanslı.

æ Hazar'ı bazen de lavaboda yıkıyoruz, o çok zevkli oluyor işte.

æ Dereotu'nu sevmiyorum.

æ Biraz önce o arkadaşla karşılaştım. Çok devasa büyük elli o arkadaşla. Yıllardır görmüyordum, Kadıköy İskelesi'nde vapur beklerken çıktı karşıma. Dergiye Kabataş'tan değil de son anda Karaköy'den gitmeye karar verdiğim için dev pişman oldum. Yanlış anlaşılma olmasın, süpersonik bir arkadaş, iyi bir ailenin çocuğu, fakat o elleri. Tanrım bir açık hava tiyatrosu kadar büyük elleri. Belki on yıldır görmüyordum kendisini, taşınmış zaten, Urla'ya yerleşmiş, ne de iyi etmiş, o kadar iyi etmiş ki gitmekle, biraz da Urla çeksin o koskocaman ellerin dertlerini. Hemen de tanıdı beni. Hemen de ya. Önce sağ elini uzattı, benden karşılık bulamadı, sonra sol elini uzattı, sırt sıvazlamalı selamlamaya yönlendirdim kendisini kabul etti. Büyük el kadar rahatsızlık verici bir şey yok. Ölmek istiyor insan. Daha sonra başladı anlatmaya. Fakat her şeyi elleriyle anlatıyor. Ellerini sanki ağzıma sokmak istiyor. Kusacak gibi oldum. Tam kusacağım artık, kapı açıldı. Vapura doğru bir hareketlenme başladı. Benimle birlikte geliyor. Eller benimle birlikte geliyor. Bir anlık bir manevrayla, "ben köşemi yazacağım şurada" diyerek kendisinden ayrılmak istediğimi bence bir şekilde belirtmiş oldum kendisine. Elini uzattı yine. Görmezden geldim, farklı yönlere doğru ayrıldık. Ben şu anda köşemi yazıyorum fakat elleri de hissediyorum. Bir yerden çıkıp bana bir şey yapacaklarmış gibi geliyor. Allaam çok korkuyorum.

æ Araba sahibi olmak biraz saçma bir şey bence. Alışmak çok zor. Hayatımda ilk kez bir eşyamı dışarıda bırakıyorum. Bir insan böyle bir şeye nasıl alışabilir. Çok saçma bence.

æ İnsan biriktiren insan'da bir sinsilik var ama tam çözemedim.

æ Bilemezsin, oynayamadığın futbol, çalamadığın gitar, bir bakmışsın bir gün hayatını kurtarmış. Bilemezsin.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Devamı 7. sayfada

Beşiktaş'ta üç kişi oturuyoruz. Çok sıcak, bira çaresiz. Biralar da hızla ısınıyor. Tatsızlık, kalitesizlik, sıkıntı; bunlar yaz aylarının çok sevilmesinin en birinci sebepleri. İnsanlar bayılıyor yaz vaktine. Kendi kendime yaz ayından keyif alan, sıcağı seven insanlara düşmanlık besliyorum. Herkesin yüzüne bakıyorum. Yazı seven hemen belli oluyor zaten. Kenan Doğuluya benziyorlar, Acun'u andırıyorlar. Onları düşman belliyorum. Ben sabah bir litre kan verdim hastanede. Beynim kurumuş sünger gibi kaldı, aklım çalışmaz oldu. Yerde kedi görüyorum kediye bakıyorum, duvarda "depo önüdür" diye yazı görüyorum yazıya bakıyorum. Kan merkezindeki hemşire hanım güneş altında çok dolaşma, kendini aç bırakma, bol bol sıvı tüket dedi. Sadece kan veren insanlar değil, nefes alan her canlı için mantıklı tavsiyeler bunlar. Elit bir yaşamın anahtarı. Kanımı aldılar, meyve suyu verdiler. Şeftali nektarı verdiler, içtiğimi görmeden bırakmadı kadın. Bitireceksin, bitirmeden gitmek yok, ağız buruşturmadan içeceksin Erdem marka meyve suyumuzu. Dışarıda içerim diye gidiyorsunuz, tadını beğenmediğiniz için yarım içip atıyorsunuz, bir de yanında sigara içiyorsunuz, iki adım atıp bayılıyorsunuz. Sonra biz uğraşıyoruz. Hiçbir şey yapmadan oturabileceğim, kan merkezindeki klimalı ortamımda cep telefonu oyunu oynayabileceğim dakikalarda, güneş altında baygın insan ayıltmaya çalışıyorum sizin yüzünüzden. O meyve suyu bitecek. Öldürürüm seni. Almam gereken kanın on katını alırım, kimse bir şey anlamaz, kuru erik gibi kalırsın. Sigara da yasak, en az iki saat içmeyeceksin. "Sigara kullanmıyorum" diye zayıfça itiraz ettim Erdem marka şeftali suyumu pipetle emiklerken. Beni ilgilendirmez, içmeyeceksin, iki saat sigara yok dedi. Yanımda yatan sevimli ve kumaş pantolonlu dayı kadın arkasını dönünce sesini alçaltıp "içeriz ya, bişey olmaz" diye güldü, göz kırptı. Dayı dur. Kayısı suyumu bitirip hemşire bayandan akşam bira içmek için izin istedim. "İçmesen olmuyor mu?" dedi. Maalesef. Bu akşam darbe girişimi konuşulacak, analiz yapılacak. İçmezsem tam olarak dahil olamayabilirim, tez antitez ortamında sözümü dinletemeyebilirim. "İyi, iç ama fazla içme" dedi. Onu dediğiniz gibi yapmaya çalışacağım.

Depo önüdür.

"Ben Rahmetli Ecevit'e yaşlı olduğu için uyuz oluyordum. Sırf yürürken düşse kemikleri kırılır diye başbakan o olmasın, başkası olsun istiyordum... Bu lüks, bu şımarıklık... O zaman bilemedim. Bilemiyorsun. Metallica "... And Justice For All" albümü çıktığında insanlar "... And Justice For All"u beğenmedi, düşünebiliyor musun? Metallica bozdu falan dedi insanlar. Bu işte şımarmaktır, had bilmemektir. Ama bilmiyorduk. Trash Metal açısından öyle bir seneydi çünkü. Her gün hayvan gibi albümler çıkıyordu. Bir gün uyanmışsın, Megadeth'le Testament aynı gün albüm çıkartmış. Hep böyle olacak zannediyorduk. Olm her şey ne kadar güzeldi Erman... Ecevit vardı, trash metal vardı, yazlar bu kadar kötü değildi. Niye böyle olduk?"

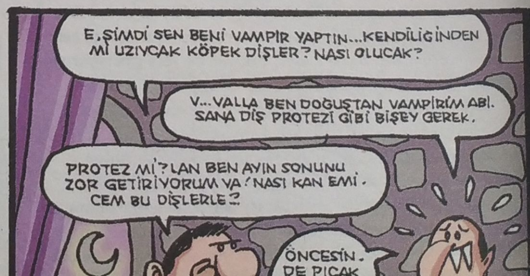
Ne bileyim ya? Ben nasıl bilebilirim. Çok iyi yapmadım bira içerek. Kendi adıma yanlış bir karar oldu. Zaten beynim kafamın içinde oynuyor kan verdiğim için. Üstüne bira, üstüne sıcak; boşluklarda süzülüyorum. Ayıp olmasın diye biraz Ahmet Necdet Sezer övmeye niyetlendim, ama kendimde o enerjiyi bulamadım. Faturalarını kendi öderdi, masraf olmasın diye ışıkları söndürtürdü. Bunlar aklıma hemen gelen olumlu özellikleri. Onun yerine kritik bir karar aldım. Ege sahillerine giderim, denize girerim diye para koyuyordum kenara. O parayla klima alacağım. Çok mantıklı. Ege'ye falan gitmeyeceğim, parmak arası terlik giymeyeceğim. Evde oturacağım, klimayı açacağım. Her şey çok net. Beynim inanılmaz temiz şu anda, bambaşka bir bilinç seviyesindeyim. Hafif baygınlık geçiriyor da olabilirim. Tatil beldelerine haber verin. Gelmiyorum.

Gelmiyorum.

groagh@gmail.com

n Dilek

insanlar değil, nefes alan her canlı için mantıklı tavsiyeler bunlar. Elit bir yaşamın anahtarı. Kanımı aldılar, meyve suyu verdiler. Şeftali nektarı verdiler, içtiğimi görmeden bırakmadı kadın. Bitireceksin, bitirmeden gitmek yok, ağız buruşturmadan içeceksin Erdem marka meyve suyumuzu. Dışarıda içerim diye gidiyorsunuz, tadını beğenmediğiniz için yarım içip atıyorsunuz, bir de yanında sigara içiyorsunuz, iki adım

fazla içme" dedi. Onu dediğiniz gibi yapmaya çalışacağım.

"Ben Rahmetli Ecevit'e yaşlı olduğu için uyuz oluyordum. Sırf yürürken düşse kemikleri kırılır diye başbakan o olmasın, başkası olsun istiyordum... Bu lüks, bu şımarıklık... O zaman bilemedim. Bilemiyorsun. Metallica "... And Justice For All" albümü çıktığında insanlar "...

Gelmiyorum.

giderim, denize girerim diye para koyuyordum kenara. O parayla klima alacağım. Çok mantıklı. Ege'ye falan gitmeyeceğim, parmak arası terlik giymeyeceğim. Evde oturacağım, klimayı açacağım. Her şey çok net. Beynim inanılmaz temiz şu anda, bambaşka bir bilinç seviyesindeyim. Hafif baygınlık geçiriyor da olabilirim. Tatil beldelerine haber verin. Gelmiyorum.

groagh@gmail.com

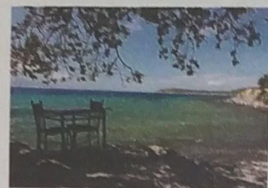

Beşiktaş'ta üç kişi oturuyoruz. Çok sıcak, bira çaresiz. Biralar da hızla ısınıyor. Tatsızlık, kalitesizlik, sıkıntı; bunlar yaz aylarının çok sevilmesinin en birinci sebepleri. İnsanlar bayılıyor yaz vaktine. Kendi kendime yaz ayından keyif alan, sıcağı seven insanlara düşmanlık besliyorum. Herkesin yüzüne bakıyorum. Yazı seven hemen belli oluyor zaten. Kenan Doğuluya benziyorlar, Acun'u andırıyorlar. Onları düşman belliyorum. Ben sabah bir litre kan verdim hastanede. Beynim kurumuş sünger gibi kaldı, aklım çalışmaz oldu. Yerde kedi görüyorum kediye bakıyorum, duvarda ''depo önüdür'' diye yazı görüyorum yazıya bakıyorum. Kan merkezindeki hemşire hanım güneş altında çok dolaşma, kendini aç bırakma, bol bol sıvı tüket dedi. Sadece kan veren insanlar değil, nefes alan her canlı için mantıklı tavsiyeler bunlar. Elit bir yaşamın anahtarı. Kanımı aldılar, meyve suyu verdiler. Şeftali nektarı verdiler, içtiğimi görmeden bırakmadı kadın. Bitireceksin, bitirmeden gitmek yok, ağız buruşturmadan içeceksin Erdem marka meyve suyumuzu. Dışarıda içerim diye gidiyorsunuz, tadını beğenmediğiniz için yarım içip atıyorsunuz, bir de yanında sigara içiyorsunuz, iki adım atıp bayılıyorsunuz. Sonra biz uğraşıyoruz. Hiçbir şey yapmadan oturabileceğim, kan merkezindeki klimalı ortamımda cep telefonu oyunu oynayabileceğim dakikalarda, güneş altında baygın insan ayıltmaya çalışıyorum sizin yüzünüzden. O meyve suyu bitecek. Öldürürüm seni. Almam gereken kanın on katını alırım, kimse bir şey anlamaz, kuru erik gibi kalırsın. Sigara da yasak, en az iki saat içmeyeceksin. ''Sigara kullanmıyorum'' diye zayıfça itiraz ettim Erdem marka şeftali suyumu pipetle emiklerken. Beni ilgilendirmez, içmeyeceksin, iki saat sigara yok dedi. Yanımda yatan sevimli ve kumaş pantolonlu dayı kadın arkasını dönünce sesini alçaltıp ''içeriz ya, bişey olmaz'' diye güldü, göz kırptı. Dayı dur. Kayısı suyumu bitirip hemşire bayandan akşam bira içmek için izin istedim. ''İçmesen olmuyor mu?'' dedi. Maalesef. Bu akşam darbe girişimi konuşulacak, analiz yapılacak. İçmezsem tam olarak dahil olamayabilirim, tez antitez ortamında sözümü dinletemeyebilirim. ''İyi, iç ama fazla içme'' dedi. Onu dediğiniz gibi yapmaya çalışacağım.

Depo önüdür.

''Ben Rahmetli Ecevit'e yaşlı olduğu için uyuz oluyordum. Sırf yürürken düşse kemikleri kırılır diye başbakan o olmasın, başkası olsun istiyordum... Bu lüks, bu şımarıklık... O zaman bilemedim. Bilemiyorsun. Metallica ''... And Justice For All'' albümü çıktığında insanlar ''... And Justice For All''u beğenmedi, düşünebiliyor musun? Metallica bozdu falan dedi insanlar. Bu işte şımarmaktır, had bilmemektir. Ama bilmiyorduk. Trash Metal açısından öyle bir seneydi çünkü. Her gün hayvan gibi albümler çıkıyordu. Bir gün uyanmışsın, Megadeth'le Testament aynı gün albüm çıkartmış. Hep böyle olacak zannediyorduk. Olm her şey ne kadar güzeldi Erman... Ecevit vardı, trash metal vardı, yazlar bu kadar kötü değildi. Niye böyle olduk?''

Ne bileyim ya? Ben nasıl bilebilirim. Çok iyi yapmadım bira içerek. Kendi adıma yanlış bir karar oldu. Zaten beynim kafamın içinde oynuyor kan verdiğim için. Üstüne bira, üstüne sıcak; boşluklarda süzülüyorum. Ayıp olmasın diye biraz Ahmet Necdet Sezer övmeye niyetlendim, ama kendimde o enerjiyi bulamadım. Faturalarını kendi öderdi, masraf olmasın diye ışıkları söndürtürdü. Bunlar aklıma hemen gelen olumlu özellikleri. Onun yerine kritik bir karar aldım. Ege sahillerine giderim, denize girerim diye para koyuyordum kenara. O parayla klima alacağım. Çok mantıklı. Ege'ye falan gitmeyeceğim, parmak arası terlik giymeyeceğim. Evde oturacağım, klimayı açacağım. Her şey çok net. Beynim inanılmaz temiz şu anda, bambaşka bir bilinç seviyesindeyim. Hafif baygınlık geçiriyor da olabilirim. Tatil beldelerine haber verin. Gelmiyorum.

Gelmiyorum.

groagh@gmail.com

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

● Ansızın her şeyi net bir şekilde anlamanızı sağlayan, bir anda dünyanızı değiştiren, bütün taşları yerine oturtan, bütün soru işaretlerinizi ortadan kaldıran "yeni bilgi" var ya; işte o aslında yok. Yok yani öyle bir şey. Ha ama nedir insan hep böyle bir bilginin peşinde koşar. Evrenin sırrına vakıf olmayı sağlayacak büyülü bir kutsal kâsenin peşinde ömrünü harcar. Lakin son zamanlarda bunda bir artış var gibi gelmeye başladı bana. Hani eskiden simyacısından kutsal kâse avcısına, bunlar toplum içinde küçük bir azınlıktı. Zira eğri oturup doğru konuşalım, bir toplumun çoğunluğu kutsal kâse avcısından, simyacıdan oluşmaya başlarsa o toplumun kopacak hayat damarı bile kalmamış demektir. Zira birilerinin illa ki tarlayı sürmesi, birilerinin buğdayı öğütmesi, birilerinin ekmek pişirmesi gerekiyor. Herkes kutsal kâse peşinde koşarsa işte biz zaten oraya AğaoğluMyland diyoruz, hadi daha açık konuşayım JetFadılya diyoruz.

● Şimdi bilhassa acar gazetecilerin Matrix nesli dediği; *"Tang bana helikopter kullanmayı yükle, Tang bana karate modülü ekle, Tang bana KPSS soru bankasını atıver, Tang oradan baksana bu kız nece konuşuyor, o dili upload et bana,"* repliklerinden çok etkilenmiş hatta necip basınımızın bir zamanlar (gerçekten) "ay ne kadar da ilginç yeni bir nesil geliyor!" diye tanıttığı bir kısım arkadaşımız var. İşte bu çok şey yapabilmek isteyen ama bu çok şeyden bir tekini bile yapmayı öğrenmek için vakit ayırmak istemeyen nesiller, e hâliyle daha da çok ihtiyaç duyuyor böyle keskin, tüm soru işaretlerini ortadan kaldıran açıklamalara. Tüm "Neden?" sorularının cevabının "Çünkü İlimunati, çünkü Rothschild'ler, çünkü Rockefeller'lar..." olduğu sohbetler, giderek ahtapot gibi sarıyor cemi cümlemizi. Hayır bari Koch Biraderler deyin anasını satayım, az biraz iler tutar yanı olsun ettiğiniz lafın ama yok, tarihsel olarak da açıklamak istediği ve aslında daha çok, Koch Biraderlerin karıştığı hikâyede pek öyle gizemler, büyüler, hikâyeyi DaVinci Şifresi kıvamına getirecek esrarengizlikler olmadığı için işin içine tapınak şövalyesinden utanmasa antik uzaylıya türlü şeyi sokacak.

● Ama işte sevgili arkadaşlar, Matrix nesli, x kuşağı, y kemeri, z fiyongu kardeşlerim; hayattaki bütün soru işaretlerini yok edecek o yeni hap bilgi, grand theory, grand theft auto falan yok. Ha grand theft auto var da işte, o da diğerleri ne açıklıyorsa o kadar. O çağımızın kutsal kâsesi gibi, herkesin peşinde koştuğu (peşinde koşmak derken internette ilginç haber peşinde koşmak, öyle kutsal kâsecilik işinde olduğu gibi atlara binmeler, çöller, göller aşmalar olsa hadi neyse diyeceğim) her şeyi açıklayacak hele ki her şeyi bir kaç sayfada , üç beş twitte, 59 saniyelik bir videoda açıklayacak hiçbir şey yok. Ha elbette her yeni bilgi kırıntısı ufkunuzu açar, hayatınızı güzelleştirir ya da manasız yere beyninizde yer kaplar. Aslında manasız yere yer de kaplamaz, siz öyle düşünürsünüz ama günün birinde onu bile kullanırsınız. (Misal geçen Fırat Budacı bana bir şey söyledi, ben de niyeyse "Okey Dasti," dedim. Fırat birdenbire zihninin derinliklerinden çıkarıp "Dusty Fleming!" deyiverdi. Ben de hiç tereddütsüz yapıştırdım "Ünlülerin kuaförü," diye. İkimiz de sevindik Okey Dasti lafının nereden geldiğini bildiğimiz için. Küçük şeylere sevinmek için daha iyi bir örneğiniz varsa hodri meydan, küçük şeylere sevinme işinde markayız resmen.)

● Geçen hafta burada takıldığım üniversitelerin öğrencilerinden bir kaç mektup geldi. Kimisi yazdıklarımı onaylıyor, kimisi de söylediklerime katılmıyor ve ısrarla benimle seks yapmak istiyor. Nasıl olacak bu işler bir türlü bilemedim.

● "İtibar suikastı, algı operasyonu, haysiyet cellatlığı," tamamen soyut kavramlar üzerinden, somut suçlarını gizlemeye çalışan insanların el kitabının girişinde yazıyor bu arada. Resmen Demagoji 101. İtibarın sen bir şey yapınca ya da yapmamayı tercih edince zarar görür, insanların algısını en çok "algı operasyonu yapılıyor!" diye vaveyla edenler, üstelik yanlış yönde yönlendirmeye çalışırlar ve "haysiyet cellatlığı yapılıyor!" diye ağlaşanların haysiyeti olduğu çok nadiren görülmüş şeydir.

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

● Ansızın her şeyi net bir şekilde anlamanızı sağlayan, bir anda dünyanızı değiştiren, bütün taşları yerine oturtan, bütün soru işaretlerinizi ortadan kaldıran "yeni bilgi" var ya; işte o aslında yok. Yok yani öyle bir şey. Ha ama nedir insan hep böyle bir bilginin peşinde koşar. Evrenin sırrına vakıf olmayı sağlayacak büyülü bir kutsal kâsenin peşinde ömrünü harcar. Lakin son zamanlarda bunda bir artış var gibi gelmeye başladı bana. Hani eskiden simyacısından kutsal kâse avcısına, bunlar toplum içinde küçük bir azınlıktı. Zira eğri oturup doğru konuşalım, bir toplumun çoğunluğu kutsal kâse avcısından, simyacıdan oluşmaya başlarsa o toplumun kopacak hayat damarı bile kalmamış demektir. Zira birilerinin illa ki tarlayı sürmesi, birilerinin buğdayı öğütmesi, birilerinin ekmek pişirmesi gerekiyor. Herkes kutsal kâse peşinde koşarsa işte biz zaten oraya AğaoğluMyland diyoruz, hadi daha açık konuşayım JetFadılya diyoruz.

● Şimdi bilhassa acar gazetecilerin Matrix nesli dediği; *"Tang bana helikopter kullanmayı yükle, Tang bana karate modülü ekle, Tang bana KPSS soru bankasını atıver, Tang oradan baksana bu kız nece konuşuyor, o dili upload et bana,"* repliklerinden çok etkilenmiş hatta necip basınımızın bir zamanlar (gerçekten) "ay ne kadar da ilginç yeni bir nesil geliyor!" diye tanıttığı bir kısım arkadaşımız var. İşte bu çok şey yapabilmek isteyen ama bu çok şeyden bir tekini bile yapmayı öğrenmek için vakit ayırmak istemeyen nesiller, e hâliyle daha da çok ihtiyaç duyuyor böyle keskin, tüm soru işaretlerini ortadan kaldıran açıklamalara. Tüm "Neden?" sorularının cevabının "Çünkü İlimunati, çünkü Rothschild'ler, çünkü Rockefeller'lar..." olduğu sohbetler, giderek ahtapot gibi sarıyor cemi cümlemizi. Hayır bari Koch Biraderler deyin anasını satayım, az biraz iler tutar yanı olsun ettiğiniz lafın ama yok, tarihsel olarak da açıklamak istediği ve aslında daha çok, Koch Biraderlerin karıştığı hikâyede pek öyle gizemler, büyüler, hikâyeyi DaVinci Şifresi kıvamına getirecek esrarengizlikler olmadığı için işin içine tapınak şövalyesinden utanmasa antik uzaylıya türlü şeyi sokacak.

● Ama işte sevgili arkadaşlar, Matrix nesli, x kuşağı, y kemeri, z fiyongu kardeşlerim; hayattaki bütün soru işaretlerini yok edecek o yeni hap bilgi, grand theory, grand theft auto falan yok. Ha grand theft auto var da işte, o da diğerleri ne kadar. O çağımızın kutsal kâsesi gibi, herkesin açıklıyorsa o kadar. O çağımızın kutsal kâsesi gibi, herkesin peşinde koştuğu (peşinde koşmak derken internette ilginç

ne kadar da ilginç yeni bir nesil geliyor!" diye tanıttığı bir kısım arkadaşımız var. İşte bu çok şey yapabilmek isteyen ama bu çok şeyden bir tekini bile yapmayı öğrenmek için vakit ayırmak istemeyen nesiller, e hâliyle daha da çok ihtiyaç duyuyor böyle keskin, tüm soru işaretlerini ortadan kaldıran açıklamalara. Tüm "Neden?" sorularının cevabının "Çünkü İlimunati, çünkü Rothschield'ler, çünkü Rockefeller'lar..." olduğu sohbetler, giderek ahtapot gibi sarıyor cemi cümlemizi. Hayır bari Koch Biraderler deyin anasını satayım, az biraz iler tutar yanı olsun ettiğiniz lafın ama yok, tarihsel olarak da açıklamak istediği ve aslında daha çok, Koch Biraderlerin karıştığı hikâyede pek öyle gizemler, büyüler, hikâyeyi DaVinci Şifresi kıvamına getirecek esrarengizlikler olmadığı için işin içine tapınak şövalyesinden utanmasa antik uzaylıya türlü şeyi sokacak.

● Ama işte sevgili arkadaşlar, Matrix nesli, x kuşağı, y kemeri, z fiyongu kardeşlerim; hayattaki bütün soru işaretlerini yok edecek o yeni hap bilgi, grand theory, grand theft auto falan yok. Ha grand theft auto var da işte, o da diğerleri ne açıklıyorsa o kadar. O çağımızın kutsal kâsesi gibi, herkesin peşinde koştuğu (peşinde koşmak derken internette ilginç haber peşinde koşmak, öyle kutsal kâsecilik işinde olduğu gibi atlara binmeler, çöller, göller aşmalar olsa hadi neyse diyeceğim) her şeyi açıklayacak hele ki her şeyi bir kaç sayfada , üç beş twitte, 59 saniyelik bir videoda açıklayacak hiçbir şey yok. Ha elbette her yeni bilgi kırıntısı ufkunuzu açar, hayatınızı güzelleştirir ya da manasız yere beyninizde yer kaplar. Aslında manasız yere yer de kaplamaz, siz öyle düşünürsünüz ama günün birinde onu bile kullanırsınız. (Misal geçen Fırat Budacı bana bir şey söyledi, ben de niyeyse "Okey Dasti," dedim. Fırat birdenbire zihninin derinliklerinden çıkarıp "Dusty Fleming!" deyiverdi. Ben de hiç tereddütsüz yapıştırdım "Ünlülerin kuaförü," diye. İkimiz de sevindik Okey Dasti lafının nereden geldiğini bildiğimiz için. Küçük şeylere sevinmek için daha iyi bir örneğiniz varsa hodri meydan, küçük şeylere sevinme işinde markayız resmen.)

● Geçen hafta burada takıldığım üniversitelerin öğrencilerinden bir kaç mektup geldi. Kimisi yazdıklarımı onaylıyor, kimisi de söylediklerime katılmıyor ve ısrarla benimle seks yapmak istiyor. Nasıl olacak bu işler bir türlü bilemedim.

● "İtibar suikastı, algı operasyonu, haysiyet cellatlığı," tamamen soyut kavramlar üzerinden, somut suçlarını gizlemeye çalışan insanların el kitabının girişinde yazıyor bu arada. Resmen Demagoji 101. İtibarın sen bir şey yapınca ya da yapmamayı tercih edince zarar görür, insanların algısını en çok "algı operasyonu yapılıyor!" diye vaveyla edenler, üstelik yanlış yönde yönlendirmeye çalışırlar ve "haysiyet cellatlığı yapılıyor!" diye ağlaşanların haysiyeti olduğu çok nadiren görülmüş şeydir.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Avazeyi şu aleme
Davud gibi sal
Baki kalan bu kubbede
bir hoş sada imiş"
Baki'den

● **'Cumhurbaşkanımız' kriko çabası, 'Cumhurbaşkanı' yeter!**

● O konseyin gerçek adı "Yurtta Sulh, Cihan Haber Ajansı'nda Sulh Konseyi" olmalıydı bence!!

● **Peki TRT'nin tüm kanalları ortak yayın yapıyor, tamam, adı üstünde olağanüstü haller, şaşırtmalı günler. Fakat TRT Müzik niçin kendi yolundan saptı? Türkü yayınlayan tek kanal, niçin darbe konuşmalarına vizyon oluyor ki?! Müzik kanalı, müzik yapsın. Nasıl spor kanalı, sporu kesmiyorsa...**

● 'Müslüman' denince kiminin aklına ilk, pazara bomba koyan terörist geliyo. Benim aklıma ilk gelense orda meyve-sebze satmağa çalışan mazlum manav...

● **Hafız zaten 'sultan' tadındaydı, son krizden sonra artık uçan halısı da var. Halının desenlerinde de muhalefet liderleri var.**

Gönül ister ki, barış güvercinleri, Donald Trump'ın kafasına düzenli olarak sıçsın!..

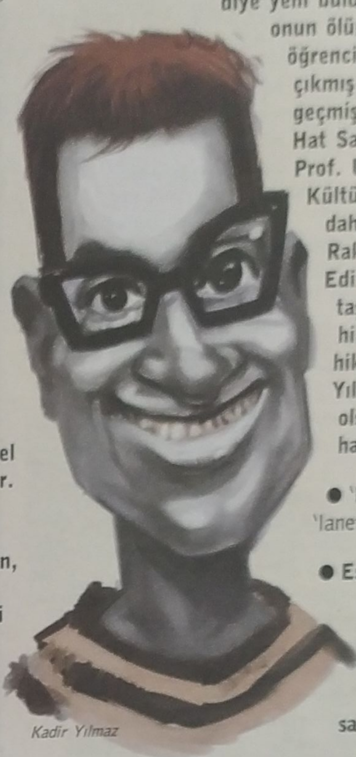
● Mehmet Ağar, Demokrasi Nöbeti tutmuş. Cuma'ya giden ateist bir nevi...

● **Mustafa Rakım Efendi... Osmanlı, hattat, ressam. 1757'de, Ünye'de doğmuş, Ferhan Şensoy ağbim gibi. 68 yaşında İstanbul'da elveda demiş, 1825. Tuğralara bugünkü formunu vermiş. Kitabe yazılarda ideal kalem ve harf ölçülerini bulmuş. Hat sanatımızda, özellikle büyük ölçekli kitabe yazılara yenileme (reform) getirdiği kabul edilen, ekol sahibi sanatçı Rakım Efendi... Bugün, eserleri başta İstanbul Sabancı Müzesi'nde olmak üzere, dünyanın pek çok yerinde, müzelerde ve özel koleksiyonlarda bulunuyor. Yazı sanatını da, kendisi gibi, dönemin en güçlü hattatı olan Reis-ül Hattin, yani ' Hattatların Reisi' kabul edilen İsmail Zuhdi Efendi'den öğrenmiş. Mustafa Rakım, kendisini yetiştiren üstadına, ağabeyine öyle hürmet ediyormuş ki, eski tarz Celi Sülüs yazı tarzına sıkı sıkıya bağlı ağabeyi gücenmesin diye yeni bulduğu yazı şivesi, ancak onun ölümünden sonra (1806), öğrencilerinin aktarımıyla ortaya çıkmış ve ilgili kaynaklara geçmiştir. (İlgili kaynak: Türk Hat Sanatı'nın Şaheserleri - Prof. Uğur Derman. 1980, Kültür Bakanlığı Yayınları) Ve daha sonra, Mustafa Rakım, ağabeyinin Edirnekapı'daki mezar taşını yazar. Bu hikaye, filmlik bir hikaye. Bana Kadir Yılmaz anlattı, Allah Razı olsun. Vefa, doğada, saf halde var...**

Kadir Yılmaz

● 'Daha Net' olsun: İyimser 'lanet olsun!'

● **Espri: Kıpırdayan cümle...**

● Haymatlos: İşsiz dünyalı...

● **Efes Harabeleri: Bira sarhoşları...**

● Bu arada komedyen Atalay

Demirci'nin herhangi bir komedisine rastlamış değilim, tam olarak ne anlatıyordu arkadaş?!

● **Sadece o gün, kulak memeleri sıkı sıkı kapatılacak ve normal memeler fora edilecek. O günü bekliyorum. Yoksa kulak memesine ayıp, o da meme...**

● Bi arkadaşım, metroda yumuş-yoğun sakallı bir hipster'a rastlamış. Hipster oturuyo, bizimki ayakta. "Şöyle bi gıdısına doğru, hızla bi sevip, gene hızla uzaklaşmak geldi içimden" diye anlattı. (Yapmamış)

Bazı insanlar, boşken bile ağır bavulu andırıyor. Bi de onu doldurması var, yetmedi, taşıması var...

● **Türkçe'yi yeni öğrenmiş Amerikalının, arkadaşıma "Hadi gel buraya, ahbaplık dökelim!" demesi...**

● Bir zamanlar kafalarındaki tek karışıklık "Hülya Sözer - Hülya Süer" olan insanlardık. Hülya Sözer, sanat müziği söylerdi, Hülya Süer halk müziği. Sanki ilkiyle halkın, ikinciyle sanatın ilgisi yokmuş gibi. Yalnız Hülya Süer'den Şekeroğlan illa ki dinlenir!

● **Geçen hafta İsmet Özet çıkmış, doğrusu İsmet Özel, elbette...**

● 13 Ağustos 2016 Cumartesi gecesi, 22:22'de 'Kızılordu Solosu' adlı gösterimle Beyoğlu Muaf'tayım...

vedatozdemiro@gmail.com

DİŞİMDE BİR ŞEY VAR MI?
YOK BENDE VAR MI?
ÇIKT, YOK! BENDE VAR MI BİŞEY?
UZAKTAN BENİM KÖŞEYİ OKUYOSUNUZ SANMIŞTIM...
İZİNSİZ GÖSTERİ
Murat Kaladan
HEMŞİRE TERİMİ SİL.
ÖF GİT BE!
DURUMUMUZ YOKTU OKUYAMADIK ULAN BİZ.
BİRADER SEVDİĞİN KIZ GELMİYECEKMİŞ...
ŞAPŞİRİK YA! EE BAŞKA NE DEDİ?..
Turgut Özal'a çok benzetiyorlar, beni ama değilim 95'liyim ben...

BURASI BENİMMİŞ BAKSANA TEKİN KUYUMCULUK YAZIYOR BAK BAK EHEHE ŞİŞT!
TEKİN Kuyumculuk
DAHA ÇOK VAR MI GİDECEĞİMİZ YERE TEKİN TAKSİYE FALAN BİNSEYDİK.
AZ KALDI AZ TAKSİ ÇOK YAZIYOR BURADAN ORAYA..!..
1
SAYGISIZLIK OLARAK GÖRMÜYORUM, YANIMDA İÇ İÇECEKSEN, GİZLİ GİZLİ İÇME.
2
PASİF İÇİCİLİKTEN KANSER OLMUŞSUNUZ.
Kafamı s.kiyim...

YİĞİT ÖZGÜR
ULAN NELER YAZMIŞŞIN FEYSBUKTA, HAPSE Mİ ATTIRICAN BİZİ!.. ÖLDÜRTECEK MİSİN BİZİ!.. DAYAK MI YİYELİM İSTİYOSUN, TECAVÜZ MÜ ETSİNLER ANLAMADIM Kİ!.. İPLİ KÜLOT MU GİYELİM İSTİYOSUN?!!! ELALEMİN DİLİNE DİLİMİZİ Mİ DEĞDİRELİM?!!
BEN ARANIZA GİRMEYEYİM ABİ...
ÜNLÜLERİN BİLİNMEYEN HASTALIKLARI
Tom Cruise
İshal
AMAN BE...
MİLLETÇE BİRLİK VE BERABERLİĞE İHTİYACIMIZ OLAN ŞU GÜNLERDE GEZİ PARKININ YERİNE REPÇİ KIŞLASI YAPMAYA KARAR VERDİM!!!
DAAMN!!
YENİ REŞİT OLDUM DEDİ... ON SEKİZ YAŞINDAYIM DEDİ KANDIRDI BENİ...
KANMASAYDIN KARDEŞİM...
BİŞEY YAPAMAZ MISINIZ?
NAPAYIM, YALAN SÖYLEDİ DİYE HAPSE Mİ ATAYIM YÜZYEDİ YAŞINDAKİ KADINI?..
HABABAM SINIFINI İZLERKEN ÜÇ KERE AĞLADIĞIMA GÖRE PSİKOLOJİ SIÇTI DEMEKTİR... HAYIRLISI...
ALO... ILIMLI BUDİZM LAZIM MI?
YOK SAĞOL...
ÜHÜ... NİYE?
ILIK ILIK NE GÜZEL LAN... ÜHÜ...

Şİzofren
DeniZ +ler
ŞİMDİ KENDİNİ TOPLA VE HAYAL KURMAYA BAŞLA
HOORRZ
HAYAL EDEBİLECEĞİN EN BÜYÜK ŞEYİ DÜŞÜN VE KONTROLÜ ELE AL
HÜAA AA...
SEN BUNU YAPABİLİRSİN, ÇÜNKÜ FARKLISIN VE ÖZEL BİRİSİN
EVET KALKIYORUM
DURMA ARTIK, HEMEN DIŞARI ÇIK, GÜZEL BİR YERE GİT
ZBAM
ÇIKTIM BEN
KENDİNİ ŞIMART BİRAZ ÇÜNKÜ SEN BUNU HAK EDİYORSUN
HIZLI YÜRÜYEYİM BİRAZ
HER ŞEYİN EN İYİSİNE LAYIK OLDUĞUNU DÜŞÜNEBİLİRSİN BENCE
KOŞASIM GELDİ LAN İYİYİM BEN
VE BİRAZ DAHA UĞRAŞIRSAN, BENCİL VE EMPATİ YOKSUNU BİR İNSAN OLABİLİRSİN SEN DE
HOFF NAPIYOM LAN BEN?
VEYA SAÇMALAMAYI KESİP, İYİ VE FAYDALI BİR İNSAN OLARAK YAŞAYABİLİRSİN
HOFF! SALAK GİBİ GAZA GELDİM DURUP DURURKEN
DENİZ ENSARİ 2015

Fırat Budacı

Şöyle de Olabilirdi

ENES

Küçükken çok uzun bir abinin elinden su içirmişlerdi bana. Uzun abi, musluktan akan suyun altına elini koymuş, ben de dudaklarımı uzatarak avucundan su içmiştim. Aslında kısa bir çocuk değildim. Abi bir yerlerin basket takımındaydı ve yanlış hatırlamıyorsam Efes tarafından takip ediliyordu. Ailem, Efes'in beni de takip etmesini mi istiyordu yoksa can sıkıntısından benimle eğlenmeye mi çalışıyorlardı, bilmiyorum. Su, uzun abinin avucuyla tepkimeye girip fantastik bir füzyon oluşturarak bedenimde değişime yol açamadı. Vücudum o suyu normal su sandı, aldı kullandı ve çiş olarak geri verdi. Sonuçta, basketçi olabilecek boya ulaşamadım. Fiziksel bir değişim yoktu ama bu olayın bende ruhani bir değişime yol açtığına inanıyorum. Su, beni basketçi yapamadı ama basketçilere hayran olmam için ruhumu yıkadı. Lise yıllarında okulun basket takımındaki Erdemlerin, futbol takımındaki Adnanlardan daha revaçta olduklarını fark ettim. Futbolun toprak sahada çıkardığı kemik seslerini küçümserken, basketbolun parkeden çıkardığı elit sesleri bir melodi gibi dinliyordum. Sonrasında, Efes, Avrupa maçları falan derken NBA'a oyuncu göndermeye başladık. Özelikle Hidayet Türkoğlu ve Mehmet Okur'u yakından takip ettim. Bu arada şunu da belirmeliyim ki; ben basketbolu bir sporsever olarak değil bir yaşam biçimi olarak takip ediyordum. Basketbola değil, basketçilere ve onların yarattığı havaya hayrandım. Herşey çok iyiydi. Hidayet, Mehmet ve ben çok güzel bir hava yakalamıştık. Ta ki sana rastlayana dek Enes. Sen ne yazık ki, özendiğim bir yaşam biçiminin büyüsünü bozdun. Lise basketbolunun o canım kolej havasını da, Efes'in yaşattığı büyük coşkuyu da, NBA'deki temsilcilerimizin bana vaat ettiği ferah, kaygısız, özgüvenli dünyayı da yok ettin. Nasıl bu hallere düştün bilmiyorum. Benim aklım, herhangi bir şeye inanmak konusunda kıt çalıştığından, kendi davana olan büyük inancını ve bu konudaki geçit vermez ciddiyetini algılayamıyorum. İçinde bulunduğun şahane ortamın nimetlerinden faydalanmak yerine o garip davanı beslemeyi tercih etmen çok canımı sıkıyor. Bu yüzden sana, benim özendiğim NBA ruhunu anlatmaya çalışırken (nacizane) bazı tavsiyelerde bulunmaya karar verdim:

● Öncelikle Amerika'nın görkemini solumayı öğrenmelisin Enes. Biliyorsun sizin maçlara bir sürü ünlü geliyor. Steven Spielberg, Leonardo DiCaprio, Cameron Diaz, Mel Gibson, Teri Hatcher, Maria Sharapova, Jack Nicholson ve daha bir sürü ünlü... Böylelikle zaten büyük bir şov dünyasının içindeyken, en az sizin kadar önemli başka bir şov dünyasının hayranlığını ve desteğini alıyorsunuz. Bu inanılmaz bir şey değil mi Enes? Şöyle anlatmaya çalışayım: Mesela, bu saydığım isimler arasında benim için önemlisi Jack Nicholson'dır. Adam gelmiş seni izliyor. Jack'in orada seni izlediğini bilmene rağmen kendi işine bakıyorsun. Sen de büyük bir insansın çünkü. Jack'in ve Amerika'nın gözü sende. Bir üçlüğünle ayağa kalkıyor Oklahoma. Bir bloğunla yerlere yıkılıyor Los Angeles. Düşünsene, Kobe'nin topu çemberden dönünce "Fuck!" diye bağırıyor Lakers'lı Jack Nicholson. Sen, o topu müthiş bir ribauntla alıyorsun, sağlam bir pasla Ibaka'ya aktarıyorsun; Ibaka aradan Kevin Durant'ı görüyor. Kevin'ın smaçıyla bütün Staples Center şoka giriyor. Jack Nicholsan yerlerde. Öfkeden şapkasını ısırıyor. Isırdığı şapkayı yere çalıyor. Jack Nicholson diyorum Enes! Los Angeles'i yıktın diyorum! Bundan daha büyük bir sahne olabilir mi? Böyle görkemli bir hayat dururken kuru divanlı Pensilvanya'da neymiş Allahaşkına!

● Bana kalırsa bir an önce evlenmelisin Enes! NBA'deki oyuncularımızın evlenmesini çok önemsiyorum ben. Evlendikten sonra daha da güzelleşiyor sanki hayatları. Hidayet ve Mehmet abilerin gibi boyu boyuna uygun bir kadınla evlenirsen gerçek huzuru bulacağını düşünüyorum. Mesela 2012'de basketbolu bırakan Mehmet abin, zorlu antremanların ardından eve döndüğünde çocukları ve güzel eşiyle bütün yorgunluğunu unutuyordu. Haftada bir kere, San Diego'daki evlerine yakın bir markette alışveriş yaparken Amerikan İngilizcesine uygun kalınlıktaki sesiyle çok iyi anlaşıyordu kasiyerle. Aldıklarını sevgili eşi Yeliz'le birlikte dev ciplerine taşıyıp müstakil evlerine dönerken Türkçe şarkılar dinliyorlardı. Dünyanın en iyi basketbol liginde yer edinmiş olmanın o müthiş özgüveniyle (ve tabi ki eşinin desteğiyle) yad ellerde olmanın zorluklarını kolaylıkla egale edebiliyordu. Eşi Yeliz'le birlikte memlekete ziyarete geldiklerinde upuzun boylarıyla Atatürk Havalimanı'nda çok güzel fotoğraflar veriyorlardı. Mavi turlara çıkıp memleket hasretini gideriyorlar, sonra yeniden Amerika'ya dönüyorlardı. Yine zorlu antremanlara çıkıyor, yine yoruluyor, ama her zaman mutlu ve huzurlu yuvasına geri dönüyordu Mehmet abin. Rahat koltuğuna uzanıp televizyonda komik bir şeyler seyrederken şöyle sesleniyordu Yeliz'e: "Aşkım şu crispolardan getirsene, mangolu olanlardan, baya güzel onlar..." Güzel değil mi bu hayat Enes? Rahat bir koltukta oturup crispo, crispo sevmiyorsan nugget, onu da sevmiyorsan fıstık ezmeli sandviç yemek istemez misin? Pensilvanya tarzı kupkuru bir koltuğa oturup daha ne kadar tatsız tuzsuz tivit atabilirsin?

● Gidip kendine müstakil, bahçeli bir ev almalısın Enes. Yediden yetmişe hepimiz biliyoruz ki Amerika'da çok güzel müstakil evler var. Paradan kısma. Para var sende çünkü. Doları para. Ya da şimdi alma, önce evlen, sonra uzun boylu eşinle birlikte al evi. Yeliz ablan (Mehmet abinin eşi) çok güzel dekore etti kendi evlerini. Bir yılbaşı ağacı almışlar aklın durur, en az 2.5 metre. Biz burdan (Hello dergisi sağolsun) çok baktık o eve. Seninkine de bakarız izin verirsen. Çocuk yapmakta da fazla gecikme. Uzun boylu çocuk çok iyi oluyor (benimki de iyi ama biraz kısa). 2.11 sende var, 1.85 civarı da eşinde olsa direkt dalyan gibi çıkar zaten çocuk. Kaç çocuk yaparsan yap dalyan çıkar. Bundan daha güzel ve istikrarlı bir istikbal olur mu? Aile reddedilmez çoğaltılır Enes.

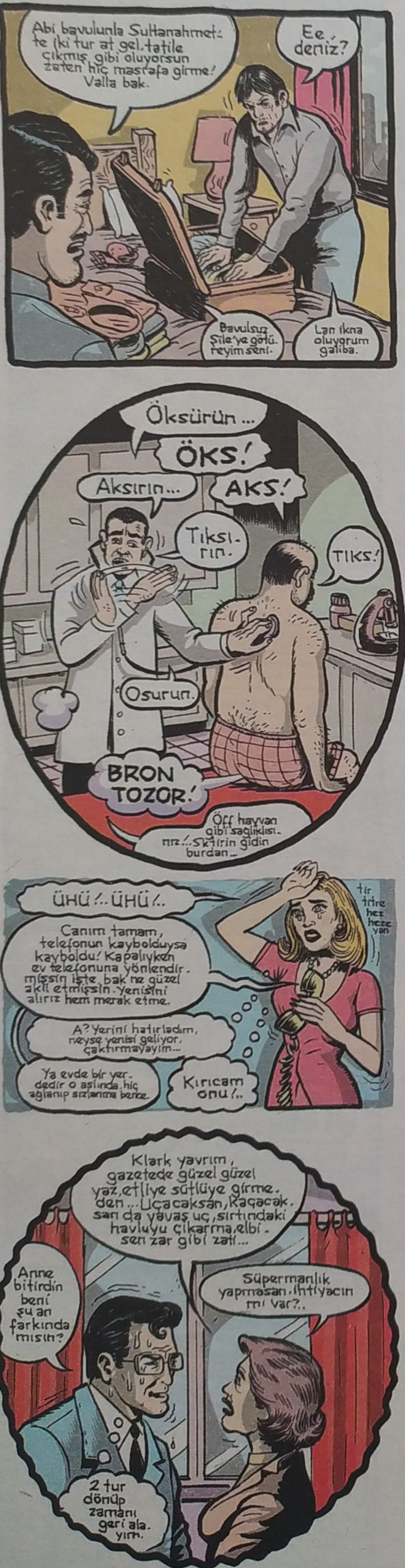
● Bir de Amerika'da eyalet eyalet, şehir şehir, kasaba kasaba gezme meselesi var Enes. Bundan daha büyük bir şans olabilir mi? Amerikan edebiyatını çok sevdiğimden, romanlarda geçen yer isimleri hep ilgimi çekiyor benim. Philip Roth, John Fante, Walker Percy falan okurken, romanda ismi geçen yerlere Google Map'ten uzun uzun bakıyorum. Yazar, "Newark" dese büyük bir coşkuyla caddelerinde geziyorum. Sen ne kadar şanslısın, istesen benim romanlarda okuduğum yerleri bizzat gezebilirsin. Mesela maçların olmadığı güzel bir hafta sonunda, sevgili eşini de (diyelim adı Pınar olsun) alıp River Road boyunca yürüyüşe çıkabilirsin. Başka bir gün, üstü açık 1970 model bir MG kiralayarak yollara düşebilir, Kuzey'den başlayıp Passiac'a ilerleyen ve Güney'de tuz bataklıklarına kadar uzanan düzlüklerde dericilikle uğraşan İtalyanlarla tanışabilir, onların kaba bir misafirperverlikle ikram ettiği keçi peyniri ve biranın tadına bakabilirsin. Key West civarında Güney'in en iyi steaklerini yerken evlendiğin kadının ne kadar güzel olduğunu yüz ifadesiyle onaylayan şef garson Vincent'e göz kırpabilirsin. Emektar Vincent'a yüklü bir bahşiş bıraktıktan sonra yeniden yola koyulursun. Açık mavi göğün altında, dümdüz asfaltta ilerlerken "ipekkuyrukkuşlarının yükseklerden gelen ince tiz ötüşlerini" arkana alıp radyonun sesini sonuna kadar açarsın. Radyoda hüzne kürek çeken kadife sesiyle Leo Carrol çalar. Sevgili eşin Pınar'ın "çok hızlı gidiyorsun Enes" uyarılarına aldırmadan Greyhound şirketinin otobüslerini ve büyük dizel kamyonları sollarsın. "Pearl Nehri'nin hemen batısındaki çakıl taşı yolla asfaltan ayrılarak bataklığın ortasından geçip güneye kıvrılırsın." İşte Gulf Cost! Sıcak ağustos günlerinde Tivoli bulvarıyla Freret caddesinin kesiştiği yerdeki dondurmacı gibisi yoktur. 25 cente karadutlu ve limonlu lezzet topları! Elinizde dondurmalarla sahil boyunca yürürken bir anda hayranların etrafını sarar. Walter, Binx, July, Jules enişte ve güzeller güzeli Kate… Pınar'ın kıskanç bakışları altında güzeller güzeli Kate senden imza alırken gözlerini süzer. Kaçamak bakışlarla karşılık verirken bir yandan Pınar'ı kollarsın. Jules eniştenin bir şeyler içme teklifine sıcak bakarsın, ama Pınar'ın yüz ifadesini görünce olumsuz cevap vermek zorunda kalırsın. Sahil boyunca yürümeye devam ederken beklenmedik bir ciddiyetle, "Nasıl baktın öyle kıza, ben sana bunun hesabını sorarım," der Pınar. "Ne alakası var Pınar?" diye cevap verirsin kalın sesinle. Bence de öyle Enes, Pınar neyin hesabını soruyor? Böylesine güzel bir gezintinin tadını çıkarmak varken bu gereksiz kıskançlık çok saçma Pınar! Şu nefis coğrafya dururken bir Oyak Renault maçından sonra Bursa'da iskender yemeyi mi tercih ederdin yoksa? Sana inanamıyorum Pınar! İstersen sen dön Türkiye'ye, ben giderim Enes'in yanına; evi derler toparlar, dev şortları ütüler katlarım. Enes antremandayken mangolu crispolardan yerim. Baya güzel onlar çünkü…

Sallıyorum Enes. Bana bakma sen, melodrama yatkın bir yapım var benim. Leo Carrol diye bir şarkıcı yok. Coğrafi olarak da güzergahları tutturamamış olabilirim, ama bence Amerika böyle bir şey. En azından 50'li yılların roman Amerikası böyle. Ben kendi Amerika'mı anlattım. Hangi zaman diliminde olursa olsun sana herkesin özenebileceği bir yaşam biçiminden bahsetmeye çalıştım. Bu yaşamda Pensilvanya yok; müstakil bir ev, mutlu bir aile, kıran kırana antremanlar, dev şortlar, uzun evlatlar ve crispolar var. Sen istersen günümüz Amerika'sını yaşarsın. Böyle bir şansın var. Mannathan diyorum Enes, Chicago diyorum. Diyelim ki Pınar'la evlenemedin, güzeller güzeli Kate diyorum. Olmadı ben varım. Saçma sapan işleri bırakıp anlattığım gibi yaşayacaksan, uzun ve güzel bir kadınla tanışmana yardım etmek için en kısa zamanda ordayım.

● İşte böyle Enes. Çok uzunsun, çok yeteneklisin bravo ama, hayatını böyle mahvetmekten vazgeçmelisin. "Yaz tarih!" falan deyip tarihin değil de ancak günlük gazetelerin ilgileneceği şeyler yazmayı bırakmalısın. Normal olmalı hayatın. "Dava" diye bir şey yok Enes! NBA var. NBA'li ol. NBA çok güzel.

Tribal enfeksiyon

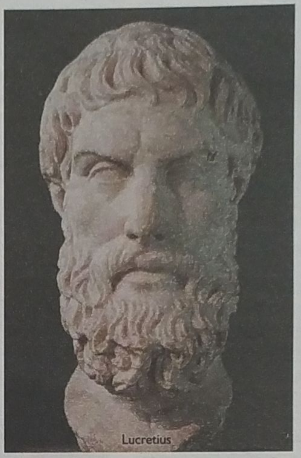
info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "sanki gençliğime doğru yaşlanıyordum"
>
> *Atilla İlhan*

"SIKINTI YOK"

Geçen yaz,
yine böyle bunlar gibi çok rutubetli, hem rüzgarlı sıcak bir gece. Bulutlar geçiyor. Aksaray. Gömlekler sırtımıza yapışık oturuyoruz. Aksaray'da bir kahvehane. Yol ağzı. Yolun hemen kenarında alçak tabureler. Toz toprak. Çayları karıştırıyoruz. Arabaların eksosları, kebapçılardan geniz yakan dumanlar. Korna sesleri.
Bir vesileyle tanıştığım *(savaş başlayınca, sahip olduğu herşeyi geride bırakıp apar topar gelmek mecburiyetinde kalmış)* birine Türkçe öğretmeye çabalıyorum. İyilik severliğim, alicenaplığım paçalarımdan aktığından falan değil. Öyle denk düştü. Kendimi de tedavi etmeye uğraşıyorum bir nevi. (zarif/kibar/cömert/sade o insanların, oralardaki hallerini yakından biliyor olmaklığım--işte o--)
Herneyse, acı meseleler. Yaptığım şeyin bir lisanı sahiden öğretmekle en ufak bir ilgisi alakası yok tabi. İş ararken mecbur olduğu, olmazsa olmaz, mutlaka bilmesi gereken otuz kırk kelime.
Hepi topu bu. Daha fazlasına boş zamanı da yok.(onun olsa da benim takatim var mı orası da belli değil) İş bulmalı. Sürekli iş arıyor.
Önümüzde kağıtlar. Yazıyorum, kimilerini de çiziyorum. Resimde bir adam ev'e gidiyor. "Ev'e gidiyorum" "Ev'den geliyorum" "Arıyorum" "Buldun mu?" "Hayır bulamadım"
"Dün/Yarın" Önce/Sonra" "Yarın geliyorum" "Ne zaman?" Onda da kağıt var. Notlar alıyor. Her söylediğime ayrı ayrı seviniyor. "İşte bu çok mühim" diyor gülerek. Hepsine. ('Mühim' arapça) Tekrar tekrar yazıyor. İşretler, oklar çıkartıyor kelimelerden. Sadece en mühim olanları söylüyorum ben zaten.
"Acıktım" "Susadım" "Yoruldum" Hepsini not etti. Sonra ben o üçüne kendimce 'mühim' bulduğum; "Sıkıldım" kelimesini de ekledim. *(kimi kelimelerin Arapçalarını biliyorum. Bilmediklerimi de sessiz sinema oynar gibi oynayarak tarif ediyorum)* Üfledim püfledim anladı. "Sıkıldım" tekrar tekrar bikaç kere yavaş yavaş söyledim. Hiçbir şey demedi. İlgilenmedi. Onu geçtik. Not da almadı.
Sonra güldüm ben kendime. Kendi aymazlığıma. Adamcağızın 'sıkılabilecek' bir hali mi var? Ne zaman sıkılacak ta o kelimeyi kullanacak?
Elinde bir naylon torba. Ne zaman görsem hep aynı o torba. (ne var acaba onda?) O sıcakta sabahtan akşama sokak sokak dolanıp iş arıyor. Sekiz saat yürümüş bu gün. Belki dokuz saat. (14 saat ayakta, buharlar arasında ütü yapmış bir hafta, parasını vermeden göndermişler, bu da olmuş) Uyumak için gecenin üçünü bekliyor. Yirmiyi aşkın adamın uyuduğu bir odada. Uyuyanlardan biri gece üçte işe gitmek için kalkıyormuş.(bir fırında çalışan biriymiş o) İşte o yatak için bekliyor sokaklarda. Ki boşalsın. Boşalan yatağa yatıp uyuyacak. Sabaha kadar konuşuyorlar diyor. Sigara içiyorlar.
Nasıl sıkılsın?
"Sıkılabilmek" için önce azbiraz bi paran olacak. Bir nevi lüks. Karnın tok, sırtın pek. Tuz kuru. Herkesin harcı değil.
İşte o yüzden zenginlerin sıkılmaları meşhur. Şimdi böyle de, yeni bir şey değil, fi tarihinde de böyleymiş bu.
Bin yıl önce'den Romalı büyük düşünür/şair Lucretius yazmış:
"zenginin biri bunalmış/ Konağında oturmaktan, çıkmış; gelgelelim/ Hemen dönüyor geri, dışarıda da sıkılıyor çünkü.
Yazlığa gitmeye kalkıyor bu kez,/Atları öylesine kırbaçlıyor ki:
Ama daha adımını atar atmaz eşikten/ Başlıyor esnemeye, uykuya sığınarak,
Unutmayı deniyor ya da kente dönüyor geri." Bu olağanüstü anlatım bana büyük Fransız çizer Jean Jacques Sempê'nin *('Pıtırcık' adlı bir çocuk kitabı serisiyle de ünlüydü buralarda da belki bilirsiniz)* bir karikatürünü hatırlattı. Ünlü , o enfes"Saint Tropez" albümündeydi.*(St. Tropez Fransız zenginlerinin sayfiyesi, Bordum, Alaçatı'vari)* Milyonlarca euro'luk*(frank'tı tabi o zamanlar)* ultra lüks evlerinin muhteşem salonlarında, bi karış, bezgin suratlar, düşük omuzlarla öylece oturan zenginler, kalkıp yine milyonlarca euro'luk Lamborghini'lerine atlayıp, yine o aynı sıkıntıdan patlayan yüz ifadeleriyle son hızla lüks bir klübe gidiyorlardı. O klüpte de hiçbir şey değişmiyor. Tıpkı evde oturdukları biçimde, o aynı bezgin, sıkıntıdan ölmek üzere yüz ifadeleriyle oturuyorlardı.

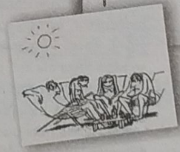

Lucretius

Zavallı zenginler.
Bilemiyorum. Belki de züğürt tesellisi. Hiç sıkılmıyorlardır.

Lucretius'un anlattığı sıkılıp yazlığa gitme kararı veren, yarı yolda sıkılıp geri dönen zengin'i düşünürken bir başka "yazlık" hikayesi geldi aklıma. Onunla bitirelim bu haftaki yazıyı. Tuhaf bir hikaye. Gerçi "zengin"mi denir bilemiyorum. Bir arkadaşım var. İsveç'te işçi. *(eh nispi bir zenginlik o da tabi)* İç Anadolu'nun kocaman bir ovasının ortasına kurulu bir kasabadan. O çocukken gitmiş. Bütün kasaba neredeyse hepsi, birbirlerini aldıra aldıra, nasıl yaptılarsa hayret. Hepsi İsveç'te. Memleketlerini de çok seviyorlar ama. Çok bağlılar. Orada kazandıkları paralarla, "bir gün dönerim" diye evler mevler yaptırıyorlar. O "birgün" hiç gelmiyor tabi. Dönen çok çok nadir. Boş duran evler bunlar.

Les petits Sempé

Gallimard / Denoël

Herneyse. İşte oraya gittik beraber arkadaşımla. Yıllık izne gelmişti. Evinde oturuyoruz. Kalktı pencereye gitti. Elimizde çaylar. "Gel bak" dedi. Kalktım. "Bak" dedi. Uzakta bir ev gösterdi. Baktım. Ova zaten dümdüz, uzaklar da görünüyor. Şu mu dedim. "Yok o değil" dedi,"yanında yeşil balkonlu var ya" "Evet". "İşte o benim yazlığım" dedi.
Yazlığım?
Yazlığın mı? Hayretler içinde kalmıştım.
Evinden yazlığı görünüyor.
Hadi bir yükselti, bir ağaçlık, bir göl falan olsa belki anlarım.(gene anlamazsın, yalan konuşma) Bir ufak değişiklik? Heryer aynı. Bozkır.
Sonra bindik arabaya gittik oraya. "Yazlık"a.
Evinin aynısı. Benzer eşyalar. Eksik yok. Çamaşır, bulaşık makineleri, buzdolapları, koltuk takımları falan. Balkondaki o yemek masası, sandalyeler boş boş öylece bekliyorlar. Hiç gitmemişler. Zaten çocuklar tatilde oralarda kalmayı tercih ediyor, gelmiyorlarmış buraya. Bozkırın ortasında öylece bekleyen o eşyalar.
Yazlığından da, (balkona çıktım) o az önce geldiğimiz, yazlık olmayan ev görünüyordu.
Baktım oradan o eve de bir zaman.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
İYİ NAZİ...
OFH ÇOK GEÇ KALDIM ABİ YA GELDİ Mİ ADOL FİTLER?
Aboo!
AH. SEN MİYDİN BEN DE CİLT BAKIMI YAPIYORDUM. GİRSENE!..
TALİHSİZ BİR OLAY GELDİ BAŞIMA; SARHOŞKEN KAZA YAPIP POLİS OTOSUNA ÇARPTIM BİR POLİS ÖLDÜ AMA ESASEN NAİF BİR İNSANIM.
6 AY YARALAMADAN YATTIM. YANGIN TÜPÜYLE ADAM DÖVMÜŞTÜM AMA ASLINDA BEN DE NAİFİM.
ABİCİM SEN GERÇEK BİR NAİFSİN VAR GİT YOLUNA BURALARIN NAİFLERİYLE ANLAŞAMAZSIN! BİZİM NAİFLER SENİ ŞURACIKTA DOMALTIR NEYE UĞRADIĞINI ŞAŞIRIRSIN VALLA... BURALARIN NAİFLERİ BÖYLE!..
FRED'İ BEĞENMİYORDUM. FRED GENE İNSAN EVLADIYMIŞ...
DURUN ALLAHAŞKINA YÜREĞİME İNDİRECEKSİNİZ!?! Ühü ühü...
OHA GEREKSİZ COŞTU!
• Bu topraklarda Kuşak çatışması olmaz kardeslerim merak etmeyin, annemiz halleder o işi...
HOP! HADİ BAKALIM GÖRÜŞÜRÜZ! BANA BAKIN ARTIK SIRA SİZDE TAMAM MI? SİZ GELECEKSİNİZ Bİ DAHAKİNE BAK BEKLİYORUZ, HADİ SEYİT ALİ!..
İyice binek hayvanına çevirdi beni anasını satiyim...
Oha! Ayağıyla küçük küçük vuruyor...
1.
2.
YİNE KOYNUNDAN HİÇ ÇIKARMADIĞIN SEVGİLİNİN RESMİNE BAKIYOSUN HA KAZIM.
NASIL BAKMAM BE RÜŞTÜ BABA AAH AH...
AAH AH!
3. (Ayrılık sonrası)
KES BABA KES KAŞINDIRIYO, VÜCUDUMU DALIYOR MINA KODUM ETİKETLERİ, FOTOĞRAFI DA KES ORDAN. KES. KES...
FOTOĞRAFI DA MI ORAYA DİKTİRMİŞTİN ULAN NE ADAMSIN.
Şu duruştaki ısrara bakılırsa az bi çabayla olacak gibi...
HAYAT SANA GÜZEL MINA KOYIM VAR YAA
SANA GÜZEL VALLA HE.
SANA GÜZEL ABİ VALLA HAYAT SANA GÜZEL.
JAKUZİDEKİ EMİCE
Benim için de bi nevi kaplıca olmuş oldu olsun o da lazım o da lazım...
SENİ ÇOCUKKEN EN SEVDİĞİN MASALA IŞINLAYACAĞIZ, SEÇ!
HANSEL İLE GRATEL
Muç-muç... Oh be çocukluğumdan beri aklımda! Ekmek böyle yere atılır mı günahtır ulan... Belden yukarda durmalı!
Yüzeysel Psikolaji
İsminize im.-ım eki ekleyerek size hitap eden biri varsa ordan hızla uzaklaşın öyle adamdan hayır gelmez.
NAPIYOSUN FERHATIM?
Kaçarca sına!

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
Memo Tembel çizer
MERABA. GEZEN TAVUK VAR MI?
GEZEN TAVUK OLMA MI?
GEZEN TAVUK VAR, ÇOK GEZEN TAVUK VAR, ÇOK OKUYAN TAVUK VAR, İNTERNETİN, TELEVİZYONUN BAŞINDAN KALKMAYIP G.T BÜYÜTEN TAVUK VAR.
HANGİSİNDEN VERİYİM.
MM. ASLINDA G.T BÜYÜTEN DAHA LEZZETLİ GİBİ SANKİ HA?
KONUŞ!.. BÜTÜN SUÇU SEN İŞLEDİN DEĞİL Mİ?..
EVET...
FAZLA ÇABUK KONUŞTUN! ŞİMDİ BİRAZ DAHA KONUŞ.
EEM... ATLARI SEVERİM... EN SEVDİĞİM RENK KIRMIZI.
TAMAM KES! BİRAZ BÖYLE DURUP SUSALIM.
DAHA YENİ EĞİLDİK ZATEN! HEMEN DOĞRULURSAK SAÇMA OLUR!
KONT! VER OĞLUM PATİNİ! HADİ OĞLUM!
TÜM İNSANLIĞA ÇOK ÖNEMLİ BİR SORUM VAR: NAPICAKSINIZ BU PATİYİ?
CIRR CIRR CIRRR CIRR
CIRR CIRR CIRR
CIRR
ALO! BENİ BURDAN ARAMAYIN DEMEDİM Mİ?..
Bİ TATİL YAPTIRMADINIZ BE?!
MİDAS'IN KULAKLARI ÇOBAN KÖPEĞİ KULAKLARI!.. MİDAS'IN KULAKLARI ÇOMAR KULAKLARI!..
MINA KOYİM, AMELİYATLA ALDIRDIM, YİNE KURTULAMADIM PİS GEYİĞİNİZDEN!
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
ATASIN Bİ BEŞLİK BAKAYIM PALCAAZINA...
BAK BAKALIM ÜÇ VAKTE KADAR Bİ BEŞLİK ATIYO MUYUM?
YOK...
İŞTE BÖYLE BEDAVAYA GETİRİRLER FALI...
A BE SOKASIN O BEŞLİĞİ... G.TCAAZINA...
ZEHROLAN TATİL
ÇÜKRÜKÜ SAĞLIK OCAĞI
BOK VAR GEÇİYOSUN BACAK ARAMDAN!! NOLUYO Kİ GEÇİNCE?!
AMA ŞİRİNLİK OLSUN DEDİM EĞLENELİM İSTEDİM Bİ TANEM...
KONUŞMA YÜRÜ! BAŞIMA AĞRI GİRDİ ZATEN!

cansın çağlar
Kapıların kapanmasına engel olmayınız...
AKIN'LA KONUŞTUN MU?
HE?
AKIN'LA DİYORUM KONUŞTUN MU?..
HI! YOO!
ALTAN'LA KÜSLÜŞMÜŞLER YA... KÜFÜRLER HAVADA UÇUŞMUŞ.
ANLAMADIM.
ALTAN'LA KÜSLER.
ALLAALLA!
SİBEL'LE, ALTAN YATINCA ARALARI BOZULMUŞ.
HAMA ÖYLE Mİ?
ONA NOLUYOSA?!
HI?
SEVİŞMİŞLER LAN! SEKS YAPMIŞLAR BİLDİİN... HEM DE BİÇOK KEZ!..
SSEEEEEEKSSSS
HEHE... MAL NE BİÇİM GERİLDİ... YÜRÜÜ!
TIPIR
TIPIR
SALİH BEN BU ARADA...
HE?
AMAAN!
SON
Tatilin ilk günü...
Hehhe...
Güzeel!..
Üçüncü günü...
ŞPIK
ŞPORK
ŞIPIDAK
ŞPIK
Tatilin son günü...
HEH...
?
hışır hışır
DUPU
DUPU
hışır
fiti fiti fiti
Yanyanaymış gibi...
Sayılır lan!..
SON

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
MEMO TEMBEL ÇİZER
MERABA, GEZEN TAVUK VAR MI?
GEZEN TAVUK OLMA MI?
GEZEN TAVUK VAR, ÇOK GEZEN TAVUK VAR, ÇOK OKUYAN TAVUK VAR, İNTERNETİN, TELEVİZYONUN BAŞINDAN KALKMAYIP G.T BÜYÜTEN TAVUK VAR.
HANGİSİNDEN VERİYİM.
MM. ASLINDA G.T BÜYÜTEN DAHA LEZZETLİ GİBİ SANKİ HA?
KONUŞ!.. BÜTÜN SUÇU SEN İŞLEDİN DEĞİL Mİ?..
EVET...
FAZLA ÇABUK KONUŞTUN! ŞİMDİ BİRAZ DAHA KONUŞ.
EEM... ATLARI SEVERİM... EN SEVDİĞİM RENK KIRMIZI.
TAMAM KES! BİRAZ BÖYLE DURUP SUSALIM.
DAHA YENİ EĞİLDİK ZATEN! HEMEN DOĞRULURSAK SAÇMA OLUR!
KONT! VER OĞLUM PATİNİ! HADİ OĞLUM!
TÜM İNSANLIĞA ÇOK ÖNEMLİ BİR SORUM VAR: NAPICAKSINIZ BU PATİYİ?
CIRR CIRR CIRRR CIRR
MİDAS'IN KULAKLARI ÇOBAN KÖPEĞİ KULAKLARI!.. MİDAS'IN KULAKLARI ÇOMAR KULAKLARI!..
MINA KOYİM, AMELİYATLA ALDIRDIM, YİNE KURTULAMADIM PİS GEYİĞİNİZDEN!

cansın çağlar
Kapıların kapanmasına engel olmayınız...
AKIN'LA KONUŞTUN MU?
HE?
AKIN'LA DİYORUM KONUŞTUN MU?..
HI! YOO!
ALTAN'LA KÜSÜŞMÜŞLER YA... KÜFÜRLER HAVADA UÇUŞMUŞ.
ANLAMADIM.
ALTAN'LA KÜSLER.
ALLAALLA!
SİBEL'LE, ALTAN YATINCA ARALARI BOZULMUŞ.
HMM ÖYLE Mİ?
ONA NOLUYOSA?!
HI?
SEVİŞMİŞLER LAN! SEKS YAPMIŞLAR BİLDİİN... HEM DE BİÇOK KEZ!..
SSEEEEEEKSSSS
HEHE... MAL NE BİÇİM GERİLDİ... YÜRÜÜ!
TIPIR
TIPIR
SALİH BEN BU ARADA.
HE?
AMAAN!
SON

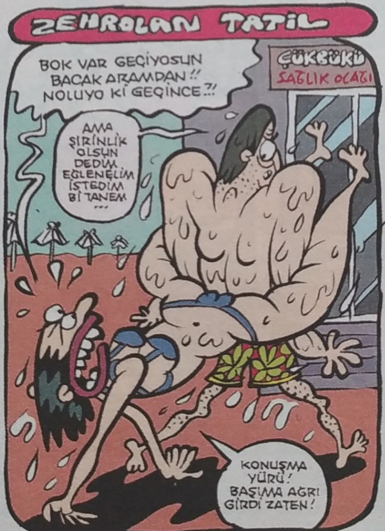

Tatilin ilk günü...
Hehhe...

CIPS
MM.. ASLINDA G.T BÜYÜTEN DAHA LEZZETLİ GİBİ SANKİ HA?

CIRR CIRR CIRRR CIRR
CIRR CIRR CIRR
CIRR
ALO! BENİ BURDAN ARAMAYIN DEMEDİM Mİ?..
Bİ TATİL YAPTIRMADINIZ BE?!

MİDAS'IN KULAKLARI ÇOBAN KÖPEĞİ KULAKLARI!.. MİDAS'IN KULAKLARI ÇOMAR KULAKLARI..!..
MINA KOYİM, AMELİYATLA ALDIRDIM, YİNE KURTULAMADIM PİS GEYİĞİNİZDEN!

KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
ATASIN Bİ BEŞLİK BAKAYIM FALCAAZINA...
BAK BAKALIM ÜÇ VAKTE KADAR Bİ BEŞLİK ATIYO MUYUM?
YOK...
İŞTE BÖYLE BEDAVAYA GETİRİRLER FALI...
A BE SOKASIN O BEŞLİĞİ... G.TCAAZINA...

ZEHROLAN TATİL
ÇÜKBÜKÜ SAĞLIK OCAĞI
BOK VAR GEÇİYOSUN BACAK ARAMDAN!! NOLUYO Kİ GEÇİNCE?!
AMA ŞIRİNLİK OLSUN DEDİM EĞLENELİM İSTEDİM Bİ TANEM...
KONUŞMA YÜRÜ! BAŞIMA AĞRI GİRDİ ZATEN!

HI?
SSEEEEEKSSSS
SALİH BEN BU ARADA.
HE?
HEHE... MAL NE BİÇİM GERİLDİ... YÜRÜÜ!
TIPIR
TIPIR
AMAAN!
SON

Tatilin ilk günü...
Hehhe...
Güzeel!..
Üçüncü günü..
ŞPIK
ŞPORK
ŞIPIDAK
ŞPIK
Tatilin son günü..
HEH...
?
hışır
hışır
DUPU
DUPU
hışır
fıtı fıtı fıtı
Yanyanaymış gibi...
Sayılır lan!..
SON

Emrecan AKYOLCU

Özgür KAHYA

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Ağustos 2016 | Sayı: 467

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

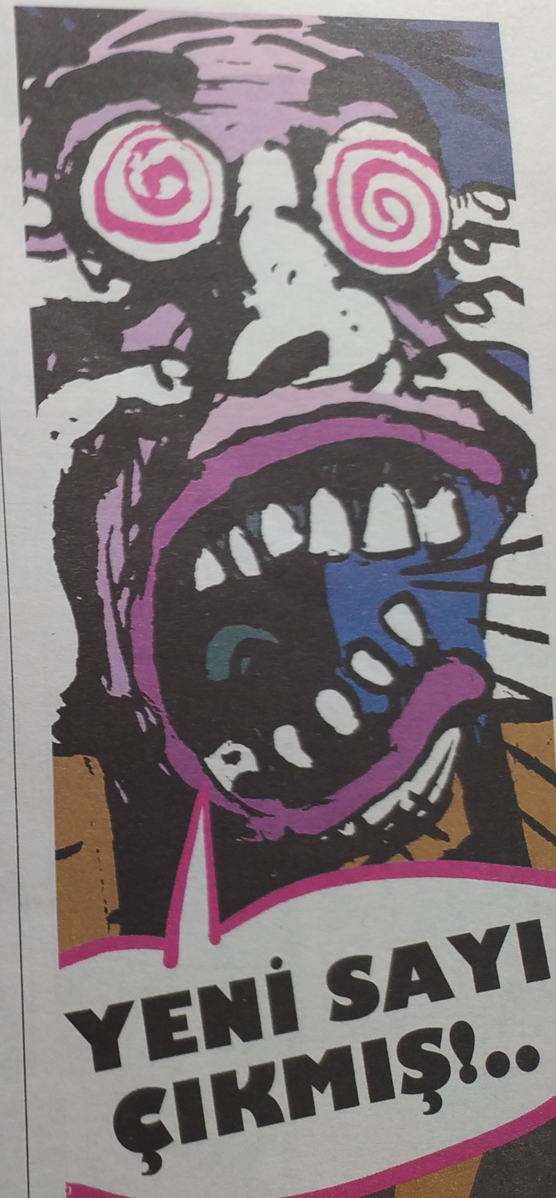
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Mathaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Gelen Kutusu

7,23 — TAVŞAN DELİĞİ

Fırat Düvencioğlu

Emrecan AKYOLCU

Özgür KAHYA

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Ağustos 2016 | Sayı: 467

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN **Numaralarımız:**
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Yıllık iznimi kullanıyorum, o yüzden bu eski hikaye.